

EPISTOLA CĂTRE ROMANI

Salut introdactiv

- 1 *Fap. 22.21.
1 Cor. 1.1.
Gal. 1.1.
1 Tim. 1.11; 2.7
2 Tim. 1.11.
**Fap. 9.15;
13.2.
Gal. 1.15.
2 *Fap. 26.6.
Tit 1.2.
**Gal. 8.8.
3 *Mt. 1.6,16.
Lc. 1.32.
Fap. 2.30.
2 Tim. 2.8.
4 *Ioan 1.14.
Gal. 4.4.
**Ev. 9.14.
†Fap. 13.33.
5 *Cap. 15.15.
1 Cor. 15.10.
Gal. 1.15;
2.9. Ef. 3.8.
**Fap. 9.15.
†Fap. 6.7.
Cap. 16.26.
7 *Cap. 9.24.
1 Tes. 4.7.
**2 Cor. 1.2.
Gal. 1.3.

Mulțumirea lui Pavel pentru credincioșii din Roma

- 8 *1 Cor. 1.4.
Filip. 1.3.
Col. 1.3,4.
1 Tes. 1.2.
Filim. 4.
**Cap. 16.19
1 Tes. 1.8.
9 *Cap. 9.1.
2 Cor. 1.23.
Filip. 1.8.
1 Tes. 2.5.
**Fap. 27.23
2 Tim. 1.3.
10 *Cap. 15.23;
15.32.
1 Tes. 3.10.
**Iac. 4.15.
11 *Cap. 15.29.
12 *Tit 1.4.
2 Pet. 1.1.
13 *1 Tes. 2.18.
Fap. 16.7.
**Filip. 4.17.

1 Pavel, rob al lui Isus Hristos, apostol chemat*, pus deoparte** pentru Evanghelia lui Dumnezeu
2 (pe care a* promis-o mai înainte prin** profetii Săi în scrieri sfinte) despre Fiul Său (născut* din sămânța lui David, după carne,
4 rânduit* Fiu al lui Dumnezeu în putere, după** Duhul de sfințenie, prin† învierea morților), Isus
5 Hristos, Domnul nostru, prin care am* primit har și apostolie, în** Numele Lui, spre ascultarea† credinței, între toate națiunile,
6 printre care sunteți și voi, chemați ai lui Isus Hristos: către toți preaiubiții lui Dumnezeu care sunt în Roma, sfinți chemați*: Har** vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos.
8 Întâi mulțumesc* Dumnezeului meu, prin Isus Hristos, pentru voi toți, deoarece credința** voastră este vestită în
9 toată lumea. Pentru că* martor îmi este Dumnezeu, căruia Îi slujesc** în duhul meu, în Evanghelia Fiului Său, că neîncetat
10 amintesc de voi, cerând întotdeauna* în rugăciunile mele, dacă măcar acum, în sfârșit, prin
11 voia** lui Dumnezeu, îmi va fi îngăduit să vin la voi. Pentru că
12 doresc mult să vă văd, ca să* vă fac parte de vreun dar de har
13 spiritual, ca să fiți întăriți, adică să fim mângâiați împreună între voi, fiecare prin credința* care este în celălalt, atât a voastră, cât
14 și a mea. Dar nu doresc să fiți în necunoștință, fraților, că deseori mi-am propus să vin la voi (și* am fost împiedicat până acum), ca să am vreun rod** și printre voi, ca și printre celelalte națiuni.

14 Eu* sunt dator și grecilor și barbarilor, și celor înțelepți și celor
15 nepricepuți. Astfel, atât cât depinde de mine, eu sunt gata să vă vestesc Evanghelia și vouă, celor din Roma.

16 Pentru că* mie nu-mi este rușine de Evanghelia^a; pentru că** ea este puterea lui Dumnezeu spre mântuire, pentru oricine crede: atât† iudeu, întâi, cât și
17 grec; pentru că în* ea se descoperă o dreptate a lui Dumnezeu din credință, spre credință, după cum este scris: „Dar cel drept** va trăi din credință“.

18 Pentru că mânia* lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei neevlavii și nedreptăți a oamenilor, care înăbușă adevărul în nedreptate.

19 Fiindcă* ce se poate cunoaște despre Dumnezeu este arătat în^b ei, pentru că Dumnezeu** le-a arătat – fiindcă, de la creația lumii, lucrurile Sale nevăzute* se văd, fiind înțelese de minte prin lucrurile făcute, la fel și eterna Sa putere și divinitate – încât ei să fie fără scuză.

21 Fiindcă, după ce L-au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au glorificat ca Dumnezeu, nici nu Î-au mulțumit; ci au ajuns deșerti* în gândurile lor și inima lor fără
22 pricepere a fost întunecată. Susținând* că sunt înțelepți, au ajuns
23 nebuni și au schimbat gloria nepieritorului Dumnezeu* în asemănarea imaginii omului pieritor^c și a păsărilor și a patrupedelor și
24 a reptilelor. De aceea* Dumnezeu i-a^d lăsat pradă poftelor inimilor lor spre necurăție, ca** să-și dezonoreze trupurile între ei înșiși†,

14 *1 Cor. 9.16.

Evanghelia lui Dumnezeu

- 16 *Ps. 40.9,10.
Mc. 8.38.
2 Tim. 1.8.
**1 Cor. 1.18.
†Lc. 2.30-32;
24.47.
Fap. 3.26;
13.26,46.
Cap. 2.9.
17 *Cap. 3.21.
**Hab. 2.4.
Ioan 3.36.
Gal. 3.11.
Filip. 3.9.
Ev. 10.38.

Acuzarea națiunilor

- 18 *Fap. 17.31.
Ef. 5.6.
Col. 3.6.
19 *Fap. 14.17.
**Ioan 1.9.

- 20 *Ps. 19.1
Fap. 17.27.

- 21 *2Împ. 17.15
Ier. 2.5.
Ef. 4.17,18.

- 22 *Ier. 10.14.

- 23 *Deut. 4.16.
Ps. 106.20.
Is. 40.18,25.
Ier. 2.11.
Ezec. 8.10.
Fap. 17.29.

- 24 *Ps. 81.12.
Fap. 7.42.
Ef. 4.18,19.
2Tes. 2.11,12
**1 Cor. 6.18
1 Tes. 4.4.
1 Pet. 4.3.
†Lev. 18.22.

^a Unele ms. „de Evanghelia lui Hristos“ ^b Sau „între“ ^c Sau „putrezitor“
^d Unele ms. ad. „și“

25 *1 Tes. 1.9.
1 Ioan 5.20.
**Is. 44.20.
Ier. 10.14;
13.25.
Amos 2.4.

26 *Lev. 18.22;
18.23.
Ef. 5.12.
Iuda 10.

28 *Ef. 5.4.

32 *Cap. 2.2.
**Cap. 6.21.
†Ps. 50.18.
Osea 7.3.

Acuzarea iudeilor

1 *Cap. 1.20.
**2Sam. 12.5;
12.6,7.
Mt. 7.1,2.
Ioan 8.9.

25 ca unii care au schimbat adevărul* lui Dumnezeu în minciună** și s-au închinat și au slujit creaturii în locul Creatorului, care este binecuvântat pentru totdeauna!

26 Amin. De aceea, Dumnezeu i-a lăsat *pradă* unor patimi* josnice; pentru că și femeile lor au schimbat întrebuițarea naturală în cea

27 împotriva naturii; și în același fel și bărbații, părăsind întrebuițarea naturală a femeii, s-au aprins în pofta lor unii pentru alții, bărbați cu bărbați făcând *lucruri de rușine* și primind în ei înșiși răsplata cuvenită abaterii lor. Și, fiindcă nu au socotit că *este* bine să-L aibă pe Dumnezeu în cunoștință^a, Dumnezeu i-a lăsat *pradă* unei minți nehibzuite^b, ca să practice

29 lucruri neîngăduite*, fiind plini de orice nedreptate,^c răutate, lăcomie, intenții rele; plini de invidie, ucidere, ceartă, viclenie, atitudini rele; șoptitori, defăimători, urători de Dumnezeu, obraznici, orgolioși, lăudăroși, născocitori de

31 rele, neascultători de părinți, fără pricepere, călcători de cuvânt, fără afectivitate naturală,^d fără milă.

32 Ca unii care cunosc* judecata dreaptă a lui Dumnezeu, că cei care fac asemenea lucruri sunt** vrednici de moarte, *ei* nu numai că le practică, dar își și găsesc plăcerea[†] în cei care le fac.

2 De aceea, nu te poți scuza*, omule, oricine *ai fi tu*, care judeci, pentru că**, în ceea ce judeci pe altul, pe tine însuși te condamni, fiindcă tu, care judeci, faci aceleași lucruri. Dar știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr asupra celor care fac astfel de

3 lucruri. Și socotești^e, omule, care judeci pe cei care fac astfel de lucruri și pe care *tu însuși* le prac-

tici, că tu vei scăpa de judecata 4 lui Dumnezeu? Sau disprețuiești *tu* bogățiile* bunătății Lui, și ale îngăduinței** și ale îndelungii[†] răbdări, necunoscând că bunătatea lui Dumnezeu te conduce la

5 pocăință? Dar, după împietrirea ta și după inima ta nepocăită, îți* aduni mânie, în zi de mânie și de descoperire a dreptei judecăți a

6 lui Dumnezeu, care* va răsplăti 7 fiecăruia după lucrările lui: celor care, prin stăruință în lucrare bună, caută glorie și onoare și ne-

8 putrezire: viață eternă; dar celor care sunt certăreți și nu se supun* adevărului, ci ascultă de nedreptate: mânie și indignare^f;

9 necaz și strâmtorare peste orice suflet de om care lucrează răul, și* al iudeului, întâi, și al gre-

10 cului; dar glorie* și onoare și pace oricui^g face binele, și iu-

11 deului, întâi, și grecului; pentru că* Dumnezeu nu primește după

12 înfățișare. Pentru că toți câți au păcătuit fără lege vor și pieri^h fără lege; și toți câți au păcătuit sub lege vor fi judecați prin lege

13 (pentru că nu* cei care aud legea *sunt* drepti înaintea lui Dumnezeu, ci cei care împlinesc le-

14 gea vor fi îndreptățițiⁱ). Deoarece, când națiunile, care nu au lege, practică din fire cele ale legii, aceștia, neavând lege, își sunt lor

15 înșiși lege, ca unii care arată lucrarea legii scrisă în inimile lor, conștiința lor mărturisind și gândurile lor acuzându-se sau apă-

16 rându-se între ele), în* ziua când Dumnezeu va judeca lucrurile ascunse ale oamenilor, după Evanghelia** mea, prin[†] Isus Hristos.

17 Dar dacă^l tu* te numești iudeu, și te** bazezi^k pe lege, și[†] te

18 lauzi cu^l Dumnezeu, și cunoști*

4 *Cap. 9.23.
Ef. 1.7; 2.4,7
**Cap. 3.25.
†Ex. 34.6.
Is. 30.18.
2 Pet. 3.9,15.

5 *Deut. 32.34
Iac. 5.3.

6 *Iov 34.11.
Ps. 62.12.
Pr. 24.12.
Ier. 17.10;
32.19.
Mt. 16.27.
Cap. 14.12.
1 Cor. 3.8.
2 Cor. 5.10.
Apoc. 2.23;
20.12;22.12.
8 *Iov 24.13.
Cap. 1.18.
2 Tes. 1.8.

9 *Amos 3.2.
Lc. 12.47,48
1 Pet. 4.17.

10 *1 Pet. 1.7.

11 *Deut. 10.17
2 Cr. 19.7.
Iov 34.19.
Fap. 10.34.
Gal. 2.6.
Ef. 6.9.
Col. 3.25.
1 Pet. 1.17.

13 *Mt. 7.21.
Iac. 1.22;
1.23,25.
1 Ioan 3.7.

16 *Ecl. 12.14.
Mt. 25.31,32
Ioan 12.48.
Cap. 3.6.
1 Cor. 4.5.
Apoc. 20.12.
**Cap. 16.25.
1 Tim. 1.11.
2 Tim. 2.8.
†Ioan 5.22.
Fap. 10.42;
17.31.
2 Tim. 4.1,8.
1 Pet. 4.5.

Iudeii și legea

17 *Mt. 3.9.
Ioan 8.33.
Cap. 9.6,7.
2 Cor. 11.22.
**Mica 3.11.
†Is. 45.25;
48.2.
Ioan 8.41.
18 *Deut. 4.8.
Ps. 147.19,20

^a Cunoștință deplină ^b Fără discernământ moral ^c Unele ms. ad. „curvie“
^d Unele ms. ad. „neînduplecați“ ^e Lit. „socotești aceasta“ ^f Unele ms. „indignare și mânie“ ^g Lit. „oricui care“ ^h Gr. cuvânt exprimând existența nefericită, nu nimicirea ființei ⁱ Lit. „declarați drepti“, în sens juridic ^j Unele ms. „iată“ ^k Sau „te odihnești“ ^l Lit. „în“

<p>18 **Filip. 1.10.</p> <p>19 *Mt. 15.14; 23.16,17,19; 23.24; Ioan 9.34; 9.40,41.</p> <p>20 *Cap. 6.17. 2 Tim. 1.13; 3.5.</p> <p>22 *Ps. 50.16. Mt. 23.3. **Mal. 3.8.</p> <p>23 *Vers. 17.</p> <p>24 *2Sam. 12.14 Is. 52.5. Ezech. 36.20; 36.23.</p> <p>25 *Gal. 5.3.</p> <p>26 *Fap. 10.34; 10.35.</p> <p>27 *Mt. 12.41; 12.42.</p> <p>28 *Mt. 3.9. Ioan 8.39. Cap. 9.6,7. Gal. 6.15. Apoc. 2.9.</p> <p>29 *1 Pet. 3.4. **Filip. 3.3. Col. 2.11. †Cap. 7.6. 2 Cor. 3.6. ††1 Cor. 4.5. 2 Cor. 10.18. 1 Tes. 2.4.</p> <p>Întâietatea iudeului</p> <p>2 *Deut. 4.7,8. Ps. 147.19,20. Cap. 2.18;9.4.</p> <p>3 *Cap. 10.16. Ev. 4.2. **Num. 23.19. Cap. 9.6; 11.29. 2 Tim. 2.13.</p> <p>4 *Iov 40.8. **Ioan 3.33. †Ps. 62.9; 116.11.</p>	<p>voia <i>Lui</i>, și știi să deosebești** lucrurile foarte bune, fiind învățat din lege, și* ești convins că tu însuși ești călăuză a orbilor, lumina celor în întuneric, îndrumător al celor fără minte, învățător al copiilor, având* forma cunoștinței și a adevărului în lege: tu deci, care înveți pe altul, pe tine însuși nu te înveți? tu, care predici: „Nu fura“, furi? tu*, care zici: „Nu comite adulter“, comiți adulter**? tu, care urăști idolii, jefuiești temple? tu*, care te lauzi cu legea, Îl dezonorezi pe Dumnezeu prin încălcarea legii? pentru că „din cauza voastră este hulit Numele lui Dumnezeu printre națiuni“*, după cum este scris. Pentru că circumcizia* folosește, în adevăr, dacă împlinești legea; dar, dacă ești călcător de lege, circumcizia ta a devenit necircumcizie. Deci, dacă* necircumcizia^a păzește cerințele legii, necircumcizia sa nu va fi socotită drept circumcizie? și necircumcizia din fire, împlinind legea, nu te* va judeca pe tine, care, cu^b literă și circumcizie, ești c călcător de lege? Pentru că iudeu nu* este cel în afară, nici circumcizie, aceea în afară, în carne; ci iudeu este acela* în lăuntru^c, și circumcizie**, aceea a inimii, în duh†, nu în literă; a cărui laudă†† este nu de la oameni, ci de la Dumnezeu.</p> <p>3 Deci care este întâietatea iudeului sau care este folosul circumciziei? Mare, oricum: întâi că, în adevăr, * lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu. Și ce dacă unii* n-au crezut^d, oare necredința** lor va desființa^e credințioșia lui Dumnezeu? Nicidecum*! Ci Dumnezeu** să fie adevărat și orice† om, mincinos, după cum este</p>	<p>scris: „Ca†† să fii îndreptățit în cuvintele Tale și să învingi când vei fi în judecată^{fc}. Dar, dacă nedreptatea noastră arată dreptatea lui Dumnezeu, ce vom spune? Este nedrept Dumnezeu care Își revarsă mânia? Vorbesc* ca un om. Nicidecum! Altfel, cum* va judeca Dumnezeu lumea? Pentru că, dacă prin minciuna mea, adevărul lui Dumnezeu a prisosit spre gloria Lui, de ce mai sunt și eu judecat ca păcătos? Și <i>de ce</i> nu*, după cum suntem defăimați^g și după cum afirmă unii că spunem noi: „Să facem cele rele, ca să vină cele bune“? Condamnarea lor este dreaptă.</p> <p>9 Atunci ce, suntem noi mai buni? Nicidecum: pentru că mai înainte i-am acuzat și pe iudei și pe greci, că toți* sunt sub păcat, după cum este scris: „Nu este <i>nici unul</i> drept, nici unul măcar; nu* este <i>nici unul</i> care înțelege, nu este <i>nici unul</i> care-L caută pe Dumnezeu. Toți s-au abătut, au ajuns toți împreună nefolositori; nu este <i>nici unul</i> care practică bunătatea, nu este nici unul măcar; gâtlejul* lor este un mormânt deschis; cu limbile lor înșelau; sub buzele lor este venin** de aspidă^h; gura* lor este plină de blestem și de amărăciune; picioarele* lor sunt grabnice să verse sânge; pustiire și necaz sunt în căile lor și n-au cunoscut calea păcii: nu* este teamă de Dumnezeu înaintea ochilor lor“.</p> <p>19 Știm însă că orice* zice legea vorbește celor de sub legeⁱ, pentru ca orice** gură să fie închisă și toată† lumea să fie sub judecată înaintea lui Dumnezeu. De aceea, din* faptele legii, nici o făptură^j nu va fi îndreptățită înaintea Lui, pentru că prin** lege vine cunoștința păcatului.</p>	<p>4 ††Ps. 51.4.</p> <p>5 *Cap. 6.19. Gal. 3.15.</p> <p>6 *Gen. 18.25. Iov 8.3; 34.17.</p> <p>8 *Cap. 5.20; 6.1,15.</p> <p>Universalitatea păcatului</p> <p>9 *Vers. 23. Gal. 3.22.</p> <p>11 *Ps. 14.1-3; 53.1.</p> <p>13 *Ps. 5.9. Ier. 5.16. **Ps. 140.3.</p> <p>14 *Ps. 10.7.</p> <p>15 *Pr. 1.16. Is. 59.7,8.</p> <p>18 *Ps. 36.1. 19 *Ioan 10.34; 15.25. **Iov 5.16. Ps. 107.42. Ezech. 16.63. Cap. 1.20; 2.1. †Cap. 2.2. 20 *Ps. 143.2. Fap. 13.39. Gal. 2.16; 3.11. Ef. 2.8,9. Tit 3.5. **Cap. 7.7.</p>
--	--	--	--

^a Cel necircumcis ^b Sau „prin“ ^c Sau „în ascuns“ ^d Lit. „au fost necredincioși“ ^e Sau „va face fără efect“ ^f Unele ms. „vei fi judecat“ ^g Sau „huliți“ ^h Gr. „aspis“, șarpe mic veninos ⁱ Lit. „celor în lege“ ^j Lit. „carne“

Îndreptăţirea din credinţă

21 *Fap. 15.11.
Cap. 1.17.
Filip. 3.9.
Ev. 11.4.
**Ioan 5.46.
Fap. 26.22.
†Cap. 1.2.
1 Pet. 1.10.
22 *Cap. 10.12.
Gal. 3.28.
Col. 3.11.
23 *Cap. 11.32.
Gal. 3.22.
24 *Cap. 4.16.
Ef. 2.8.
Tit 3.5,7.
**Mt. 20.28.
Ef. 1.7.
Col. 1.14.
1 Tim. 2.6.
Ev. 9.12.
1 Pet. 1.18,19.
25 *Lev. 16.15.
1 Ioan 2.2;
4.10.
**Col. 1.20.
†Fap. 13.38;
13.39; 17.30.
1 Tim. 1.15.
Ev. 9.15.
27 *Cap. 2.17;
2.23; 4.2.
1 Cor. 1.29,31
Ef. 2.9.
28 *Cap. 8.3.
Gal. 2.16.

30 *Cap. 10.12;
10.13.
Gal. 3.8,20;
3.28.

Pilda lui Avraam

1 *Is. 51.2.
Mt. 3.9.
Ioan 8.33,39.
2 Cor. 11.22.
2 *Cap. 3.20;
3.27,28.
3 *Gen. 15.6.
Gal. 3.6.
Iac. 2.23.
4 *Cap. 11.6.

21 Dar acum, fără lege, s-a arătat o dreptate* a lui Dumnezeu, mărturisită** de lege și† de profeți; o dreptate a lui Dumnezeu prin credința în^a Isus Hristos, pentru toți și peste toți^b cei care cred: pentru că nu* este deosebire; 23 pentru că toți* au păcătuit și sunt lipsiți^c de gloria lui Dumnezeu, 24 fiind îndreptățiți, fără plată, prin* harul Său, prin** răscumpărarea 25 care este în Hristos Isus, pe care Dumnezeu L-a rânduit* ca ispășire^d, prin credința în sângele** Lui, pentru arătarea dreptății Sale, datorită† trecerii peste păcatele făcute mai înainte, în îngăduința 26 lui Dumnezeu, spre arătarea dreptății Sale în timpul de acum, astfel încât El să fie drept și să-l îndreptătească pe acela care este 27 din credința în^a Isus. Deci* unde este lauda? A fost înlăturată. Prin care lege? A faptelor? Nu, ci prin 28 legea credinței; pentru că^e noi socotim că omul este îndreptățit prin* credință, fără faptele legii. 29 Este Dumnezeu numai al iudeilor? Nu este și al națiunilor? Da, și al națiunilor: deoarece, în adevăr, este un* singur Dumnezeu care va îndreptăți circumcizia^f din credință, și necircumcizia^g prin 31 credință. Deci desființăm noi legea prin credință? Nicidecum: ci noi întărim legea.

4 Deci ce vom spune că a găsit, după carne, Avraam*, tatăl^h nostru? Pentru că, dacă Avraam a fost îndreptățit* din fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui 3 Dumnezeu. Pentru că, ce spune Scriptura? „Și Avraam* L-a crezut pe Dumnezeu și i s-a socotit ca 4 dreptate“. Însă celui* care lucrează, plata nu i se socotește după 5 har, ci după datorie; dar celui

care nu lucrează, ci crede în Cel care-l îndreptățește^{i*} pe cel neevlavios, credința lui i se socotește 6 ca dreptate. După cum și David vorbește despre fericirea omului căruia Dumnezeu îi socotește 7 dreptatea fără fapte: „Ferice* de cei ale căror nelegiuiri au fost iertate și ale căror păcate au fost 8 acoperite. Ferice de omul căruia Domnul nicidecum nu-i va socoti păcatul!“

9 Deci această fericire este pentru circumcizie sau și pentru necircumcizie? Pentru că spunem că lui Avraam credința „i s-a socotit ca dreptate“. Deci cum i s-a socotit? Când era *el* în circumcizie, sau în necircumcizie? Nu în circumcizie, ci în necircumcizie. 11 Și a* primit semnul circumciziei, ca pecete a dreptății credinței, pe care o avea fiind în necircumcizie, ca** el să fie tată al tuturor celor care cred, fiind în necircumcizie, spre a li se socoti și^k lor dreptate^l, 12 și tată al circumciziei, pentru aceia care nu numai că sunt din circumcizie, dar și umblă pe urmele credinței tatălui nostru Avraam, când era în necircumcizie.

13 Pentru că nu prin lege a fost făcută promisiunea către Avraam sau către sămânța lui, că el va fi moștenitor* al lumii, ci prin 14 dreptatea credinței. Pentru că*, dacă cei care sunt din lege sunt moștenitori, credința este făcută zadarnică și promisiunea este 15 desființată. Pentru că legea* lucrează mânie; dar^m, unde nu este lege, nu este nici călcare de 16 lege. De aceea eaⁿ este din credință, ca să fie potrivit harului, pentru ca* promisiunea să fie sigură pentru toată sămânța, nu numai pentru aceea din lege, ci și

5 *Ios. 24.2.

7 *Ps. 32.1,2.

11 *Gen. 17.10.
**Lc. 19.9.
Gal. 3.7.

Moștenirea promisă prin credință

13 *Gen. 17.4.
Gal. 3.29.
14 *Gal. 3.18.

15 *Cap. 3.20;
5.13,20;
7.8,10,11.
1 Cor. 15.56.
2 Cor. 3.7,9.
Gal. 3.10,19.
1 Ioan 3.4.
16 *Gal. 3.22.

a Lit. „lui“ b Unele ms. omit „și peste toți“ c Sau „nu ajung la“ d Lit. „scaun al îndurării“
e Unele ms. „decă“ f Pe cei circumciși g Pe cei necircumciși h Unele ms. „strămoșul“ i Sau „declară drept“
j Unele ms. „al cărui păcat Domnul nu-l va socoti deloc“ sau „socotit de Domnul ca neavând nici un păcat“ k Unele ms. omit l Unele ms. „dreptatea“ m Unele ms. „pentru că“
n Promisiunea (moștenirea)

<p>16 **Is. 51.2. Cap. 9.8.</p> <p>17 *Gen. 17.5. **Cap. 8.11. Ef. 2.1.5. †Cap. 9.26. 1 Cor. 1.28. 1 Pet. 2.10.</p> <p>18 *Gen. 15.5.</p> <p>19 *Gen. 17.17; 18.11. Ev. 11.11,12.</p> <p>21 *Ps. 115.3. Lc. 1.37,45. Ev. 11.19.</p> <p>23 *Cap. 15.4. 1 Cor. 10.6,11</p> <p>24 *Fap. 2.24; 13.30.</p> <p>25 *Is. 53.5,6. Cap. 3.25; 5.6; 8.32. 2 Cor. 5.21. Gal. 1.4. Ev. 9.28. 1 Pet. 2.24; 3.18. **1 Cor. 15.17 1 Pet. 1.21.</p> <p>Consecințele îndreptării din credință</p> <p>1 *Is. 32.17. Cap. 3.28,30. **Ef. 2.14. Ioan 16.33. Col. 1.20. †Ioan 10.9; 14.6. Ef. 2.18; 3.12 Ev. 10.19.</p> <p>2 *1 Cor. 15.1. **Ev. 3.6.</p> <p>3 *Mt. 5.11,12. Fap. 5.41. 2 Cor. 12.10. Filip. 2.17. Iac. 1.2,12. 1 Pet. 3.14. **Iac. 1.3.</p> <p>5 *Filip. 1.20. **2 Cor. 1.22. Gal. 4.6. Ef. 1.13,14. 6 *Cap. 4.25.</p>	<p>pentru aceea** din credința lui Avraam, care este tată al nostru,</p> <p>17 al tuturor (după cum este scris: „Te-am* rânduit tată al multor națiuni“) înaintea lui Dumnezeu, pe care L-a crezut, care** dă viață celor morți și cheamă cele† care</p> <p>18 nu sunt ca și cum ar fi; el, împotriva speranței, a crezut cu speranță, ca să devină tată al multor națiuni, potrivit cu ceea ce s-a spus: „Așa* va fi sămânța ta“;</p> <p>19 și, nefiind slab în credință, nu s-a* uitat la propriul său trup, deja neputincios, având aproape o sută de ani, și nici la pânțele <i>ca și</i></p> <p>20 mort al Sarei, și nu s-a îndoit de promisiunea lui Dumnezeu, prin necredință, ci a fost întărit prin credință, dând glorie lui Dum-</p> <p>21 nezeu și fiind deplin convins că, ceea ce a promis, El poate** să și</p> <p>22 facă; de aceea, <i>aceasta</i> i s-a și</p> <p>23 socotit ca dreptate. Și nu* s-a scris</p> <p>24 numai pentru el că i s-a socotit, ci și pentru noi, căroro ni se va socoti, cei care credem în Cel* care</p> <p>L-a înviat dintre morți pe Isus,</p> <p>25 Domnul nostru, care* a fost dat pentru greșelile noastre și a fost înviat** pentru îndreptățirea noastră.</p> <p>5 Deci, fiind îndreptățit^b din credință*, avem pace** cu Dumnezeu prin† Domnul nostru Isus</p> <p>2 Hristos, prin care am și avut^c intrare, prin credință, în acest har în* care stăm și ne lăudăm** în speranța gloriei lui Dumnezeu.</p> <p>3 Și nu numai <i>atât</i>, dar ne* lăudăm și în necazuri, știind** că necazul lucrează răbdare și răb-</p> <p>4 darea experiență^d și experiența</p> <p>5 speranță; și speranța* nu înșală, pentru că** dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care</p> <p>6 ne-a fost dat. Pentru că, pe când eram noi încă fără putere, la timpul potrivit, Hristos a* murit</p>	<p>7 pentru cei neevlavioși. Deoarece, pentru un <i>om</i> drept, abia dacă va muri cineva; pentru că, pentru cel bun, poate ar îndrăzni cineva chiar</p> <p>8 să moară; dar Dumnezeu* Își arată propria Lui dragoste față de noi prin aceea că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit</p> <p>9 pentru noi. Deci cu atât mai mult, fiind îndreptățit^e acum prin** sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de** mânia <i>lui Dumnezeu</i>.</p> <p>10 Pentru că, dacă*, fiind vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu prin** moartea Fiului Său, cu atât mai mult, fiind împăcați, vom fi mântuiți prin^{e†} viața Lui.</p> <p>11 Și nu numai <i>atât</i>, dar ne* și lăudăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am primit acum împăcarea.</p> <p>12 De aceea, după cum printr-un* singur om păcatul a intrat în lume, și prin** păcat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru că toți</p> <p>13 au păcătuit (deoarece, până la lege, era păcat în lume; dar păcatul* nu se socotește când</p> <p>14 nu este lege; dar moartea a domnit de la Adam până la Moise, chiar peste cei care nu păcătuiseră după asemănarea încălcării lui Adam, care* este o imagine a</p> <p>15 Celui care avea să vină. Dar darul de har^f nu <i>este</i> ca și greșeala.^g Pentru că, dacă prin greșeala unuia singur, cei mulți au murit, cu atât mai mult harul lui Dumnezeu și darul în har, care <i>este</i> al unui singur Om, Isus Hristos, au pri-</p> <p>16 sosit^h pentru cei* mulți. Și nu <i>este</i> darul ca printr-unul singur care a păcătuit?ⁱ Pentru că judecata <i>a fost</i> din unul singur spre condamnare, iar darul de har <i>este</i> din multe greșeli, spre în-</p> <p>17 dreptățire. Pentru că, dacă prin greșeala unuia singur, moartea a</p>	<p>8 *Ioan 15.13. 1 Pet. 3.18. 1 Ioan 3.16; 4.9,10.</p> <p>9 *Cap. 3.25. Ef. 2.13. Ev. 9.14. 1 Ioan 1.7. **Cap. 1.18. 1 Tes. 1.10.</p> <p>10 *2 Cor. 5.18; 5.19. Ef. 2.16. Col. 1.20,21. **Cap. 8.32. †Ioan 5.26; 14.19. 2 Cor. 4.10; 4.11.</p> <p>11 *Cap. 2.17; 3.29,30. Gal. 4.9.</p> <p>Adam și Hristos</p> <p>12 *Gen. 3.6. 1 Cor. 15.21. **Gen. 2.17. Cap. 6.23.</p> <p>13 *Cap. 4.15. 1 Ioan 3.4.</p> <p>14 *1 Cor. 15.22; 15.45.</p> <p>15 *Is. 53.11. Mt. 20.28; 26.28.</p>
--	--	--	---

^a Lit. „este puternic“ ^b Lit. „declarați drepti“, în sens juridic ^c Am primit și avem ^d Sau „încercare“; caracter încercat, aprobat ^e Lit. „în“, cu sensul de „în puterea“ ^f Act de favoare ^g Sau „Nu este greșeala ca și darul de har?“ ^h Lit. „a prisosit“ ⁱ Sau „Și darul nu este ca printr-unul singur care a păcătuit.“

	domnit printr-unul singur, cu atât mai mult cei care primesc plinătatea harului și a darului dreptății vor domni în viață printr-Unul	9 ună cu El, știind că Hristos*, fiind înviat dintre morți, nu mai moare: moartea nu mai are stăpânire a-	9*Apoc. 1.18.
18*Ioan 12.32. Ev. 2.9.	18 singur, Isus Hristos): deci, după cum printr-o singură greșală <i>a venit judecată</i> către toți oamenii spre condamnare, tot astfel, printr-o singură dreptate împlinită, <i>consecințele au fost</i> către* toți oamenii spre o îndreptățire a	10 supra Lui. Pentru că, în ceea ce a* murit, a murit față de păcat odată pentru totdeauna; iar în ceea ce trăiește, trăiește** față de	10*Ev. 9.27,28 **Lc. 20.38.
	19 vieții. Pentru că, după cum prin neascultarea unui singur om cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa și prin ascultarea Unuia singur, cei mulți vor fi făcuți drepti.	11 Dumnezeu. Tot așa și voi, socotiți-vă pe voi înșivă ^d morți față de păcat și vii* față de Dumnezeu,	11*Gal. 2.19.
20*Ioan 15.22. Cap. 3.20; 4.15; 7.8. Gal. 3.19,23. **Lc. 7.47. 1 Tim. 1.14.	20 Dar legea* a intervenit, ca să prisosească greșeala; dar** unde păcatul a prisosit, harul a prisosit	12 în Hristos Isus ^e . Deci* păcatul să nu domnească în trupul vostru muritor, ca să ascultați de ^f poftele	12*Ps. 19.13; 119.133.
	21 și mai mult, pentru ca, după cum păcatul a domnit în moarte ^a , tot așa și harul să domnească prin dreptate spre viață eternă, prin Isus Hristos, Domnul nostru.	13 lui ^g . Nici să nu dați păcatului mădularele* voastre, ca unelte ale nedreptății, ci dați-vă ^{h**} pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, dintre morți ⁱ ; și <i>dați</i> mădularele voastre lui Dumnezeu, ca unelte ale dreptă-	13*Cap. 7.5. Col. 3.5. Iac. 4.1. **Cap. 12.1. 1 Pet. 2.24; 4.2.
	6 Deci ce vom spune? Să rămânem* în păcat, ca să prisosească	14 ții. Pentru că* păcatul nu va avea stăpânire asupra voastră, pentru că nu sunteți sub lege, ci sub har.	14*Cap. 7.4,6; 8.2. Gal. 5.18.
	2 harul? Nicidecum! Noi, care am* murit față de păcat, cum să mai	15 Atunci ce, să păcătuim, pentru că* nu suntem sub lege, ci sub	Robi ai dreptății
	3 trăim în el? Sau nu știți că toți câți* am fost botezați pentru Hristos Isus, am fost botezați	16 har? Nicidecum! Nu știți că, <i>dacă*</i> vă dați pe voi înșivă robi cuiva spre ascultare, sunteți robi ai aceluia de care ascultați, fie ai păcatului, spre moarte, fie ai	15*1 Cor. 9.21. 16*Mt. 6.24. Ioan 8.34. 2 Pet. 2.18; 2.19.
	4 pentru** moartea Lui? Deci am fost înmormântați* cu El prin botez, pentru moarte, pentru ca, după cum** Hristos a fost înviat dintre morți prin gloria† Tatălui, tot așa†† și noi să umblăm în înnoirea vieții. Pentru că, <i>dacă*</i> ne-am făcut una ^b cu <i>El</i> în asemănarea morții Lui, tot așa vom fi și în a	17 ascultării, spre dreptate? Dar mulțumiri ^j <i>fie</i> lui Dumnezeu că erați robi ai păcatului, dar ați ascultat din inimă de modelul* învățaturii în care ați fost instruiți.	17*2 Tim. 1.13.
	6 învierii <i>Lui</i> , știind aceasta, că omul* nostru cel vechi a fost răstignit cu <i>El</i> , pentru ca trupul** păcatului să fie desființat, ca noi să nu mai fim robi ai păcatului.	18 Și, fiind eliberați* de păcat, ați devenit robi ai dreptății. Vorbesc omenește, din cauza slăbiciunii cărnii voastre. Pentru că, după cum ați dat mădularele voastre în robie necurăției și nelegiurii, spre nelegiuire, tot așa, acum dați ^h mădularele voastre în robie dreptății, spre sfințire ^k . Pentru că, atunci când erați robi* ai păcatului, erați liberi față de dreptate.	18*Ioan 8.32. 1 Cor. 7.22. Gal. 5.1. 1 Pet. 2.16.
	7 Pentru că cine* a murit a fost îndreptățit ^c față de păcat. Acum, <i>dacă*</i> am murit împreună cu Hris-	21 Deci ce* rod aveați atunci în acele lucruri de care acum vă este rușine?	20*Ioan 8.34. 21*Cap. 7.5.

^a Sau „în puterea morții“ ^b În sensul de „a crește împreună“ ^c Sau „eliberat de“ ^d Unele ms. ad. „a fi“ ^e Unele ms. ad. „Domnul nostru“ ^f Unele ms. ad. „el în“ ^g Unele ms. omit „poftele lui“ ^h Sau „v-ați dat odată pentru totdeauna“ ⁱ Lit. „ca din morți, vii“ ^j Lit. „har“ ^k Sau „sfințenie“

21 **Cap. 1.32.	22	pentru că sfârșitul** acelora <i>este</i> moarte. Dar acum, eliberați* de păcat și devenind robi ai lui Dumnezeu, aveți rodul vostru spre sfințire ^a , și sfârșitul: viața eternă.	10	păcatul a prins viață, și eu am murit. Și porunca, ea, care* <i>era</i> spre viață, s-a dovedit pentru mine spre moarte: pentru că păcatul, gășind prilej prin poruncă, m-a amăgit și, prin ea, <i>m-a</i> ucis. Astfel că, în adevăr, legea* <i>este</i> sfântă și porunca <i>este</i> sfântă și dreaptă și bună. Deci ceea ce <i>este</i> bun devine ^d moarte pentru mine? Nicidecum! Dar păcatul, ca să se arate păcat, a lucrat moarte pentru mine prin ceea ce <i>este</i> bun, pentru ca păcatul, prin poruncă, să devină peste măsură de păcătos. Pentru că știm că legea este spirituală, dar eu sunt carnal ^e , vândut* păcatului ^f . Pentru că ceea ce fac nu recunosc: pentru că* ceea ce nu vreau, aceasta fac; iar ceea ce urăsc, aceasta practic. Iar dacă ceea ce nu vreau, aceea practic, recunosc că legea este dreaptă.	10 *Lev. 18.5. Ezec. 20.11; 20.13,21. 2 Cor. 3.7.
22 *Ioan 8.32.	23	Pentru că plata* păcatului <i>este</i> moartea, însă darul** de har al lui Dumnezeu <i>este</i> viață eternă în Hristos Isus, Domnul nostru.	11	Atunci însă nu mai fac eu aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.	12 *Ps. 19.8; 119.39,137. 1 Tim. 1.8.
23 *Gen. 2.17. Cap. 5.12. Iac. 1.15. **Cap. 2.7; 5.17,21. 1 Pet. 1.4.		7 Nu știți, fraților (pentru că vorbesc celor care cunosc legea), că legea are stăpânire asupra omului atât timp cât trăiește el?	12	Pentru că știu că în* mine, adică în carnea mea, nu locuiește <i>nimic</i> bun: pentru că voința ^g este cu mine, dar înfăptuirea binelui ^h , nu ⁱ .	
Eliberarea de lege		7 Nu știți, fraților (pentru că vorbesc celor care cunosc legea), că legea are stăpânire asupra omului atât timp cât trăiește el?	13	Pentru că nu binele pe care-l vreau îl practic, ci răul pe care nu-l vreau, pe acela îl fac. Iar dacă ceea ce eu nu vreau, aceea practic, nu mai fac eu aceasta, ci păcatul care locuiește în mine. Găsesc deci legea <i>aceasta</i> că, pentru mine, care vreau să practic binele, răul este cu mine. Pentru că, după* omul dinăuntru, îmi** place legea lui Dumnezeu, dar văd o lege diferită în mădularele mele, luptând împotriva legii minții mele și ducându-mă în robia legii păcatului, care este în mădularele mele. O, nenorocit om <i>ce sunt!</i> Cine mă va elibera din acest trup al morții ^j ?	
2 *1 Cor. 7.39. **Mt. 5.32.	2	Pentru că femeia* măritată ^b este legată prin lege de soțul ei cât timp trăiește el; dar**, dacă soțul ar muri, este dezlegată de legea soțului. Astfel deci, cât timp trăiește soțul, ea se va numi adulteră, dacă va fi a altui bărbat; dar, dacă soțul moare, ea este liberă față de lege, astfel că nu este adulteră, chiar dacă ar fi a altui bărbat. Astfel că și voi, frații mei, ați* fost făcuți morți față de lege, prin trupul lui Hristos, ca să fiți ai Altuia, care a fost înviat dintre morți, ca să aducem rod** lui Dumnezeu.	14	Mulțumesc* lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru. Astfel deci eu însumi, cu mintea, slujesc ^c	14 *1 Împ. 21.20; 21.25. 2 Împ. 17.17.
4 *Cap. 8.2. Gal. 2.19; 5.18. Ef. 2.15. Col. 2.14. **Gal. 5.22.	4	bărbat. Astfel că și voi, frații mei, ați* fost făcuți morți față de lege, prin trupul lui Hristos, ca să fiți ai Altuia, care a fost înviat dintre morți, ca să aducem rod** lui Dumnezeu.	15	Pentru că, atunci când eram în carne, pasiunile păcatelor care <i>erau</i> prin lege lucrau* în mădularele noastre spre** a aduce rod pentru moarte; dar acum am fost dezlegați de lege, fiind morți față de ceea ce ne ținea, ca să slujim ^c în* înnoirea duhului, și nu în învechirea literei.	15 *Gal. 5.17.
5 *Cap. 6.13. **Cap. 6.21. Gal. 5.19. Iac. 1.15.	5	Pentru că, atunci când eram în carne, pasiunile păcatelor care <i>erau</i> prin lege lucrau* în mădularele noastre spre** a aduce rod pentru moarte; dar acum am fost dezlegați de lege, fiind morți față de ceea ce ne ținea, ca să slujim ^c în* înnoirea duhului, și nu în învechirea literei.	16	Deci ce vom spune? Este legea păcat? Nicidecum! Dar eu nu aș* fi cunoscut păcatul dacă nu <i>ar fi</i> fost legea; pentru că n-aș fi avut nici conștiința poftei, dacă legea nu ar fi spus: „Nu** pofti!“ Dar păcatul*, gășind prilej prin poruncă, a lucrat în mine tot felul de poftă; pentru că, fără lege, păcatul <i>este</i> mort. Iar eu odinioară eram viu fără* lege; însă, venind porunca,	18 *Gen. 6.5; 8.21.
6 *Cap. 2.29. 2 Cor. 3.6.	6	rod pentru moarte; dar acum am fost dezlegați de lege, fiind morți față de ceea ce ne ținea, ca să slujim ^c în* înnoirea duhului, și nu în învechirea literei.	17	Deci ce vom spune? Este legea păcat? Nicidecum! Dar eu nu aș* fi cunoscut păcatul dacă nu <i>ar fi</i> fost legea; pentru că n-aș fi avut nici conștiința poftei, dacă legea nu ar fi spus: „Nu** pofti!“ Dar păcatul*, gășind prilej prin poruncă, a lucrat în mine tot felul de poftă; pentru că, fără lege, păcatul <i>este</i> mort. Iar eu odinioară eram viu fără* lege; însă, venind porunca,	22 *2 Cor. 4.16. Ef. 3.16. Col. 3.9,10. **Ps. 1.2.
7 *Cap. 3.20. **Ex. 20.17. Deut. 5.21. Fap. 20.33. Cap. 13.9.	7	Deci ce vom spune? Este legea păcat? Nicidecum! Dar eu nu aș* fi cunoscut păcatul dacă nu <i>ar fi</i> fost legea; pentru că n-aș fi avut nici conștiința poftei, dacă legea nu ar fi spus: „Nu** pofti!“ Dar păcatul*, gășind prilej prin poruncă, a lucrat în mine tot felul de poftă; pentru că, fără lege, păcatul <i>este</i> mort. Iar eu odinioară eram viu fără* lege; însă, venind porunca,	18	Mulțumesc* lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru. Astfel deci eu însumi, cu mintea, slujesc ^c	25 *1 Cor. 15.57
8 *Cap. 4.15; 5.20.	8	nu ar fi spus: „Nu** pofti!“ Dar păcatul*, gășind prilej prin poruncă, a lucrat în mine tot felul de poftă; pentru că, fără lege, păcatul <i>este</i> mort. Iar eu odinioară eram viu fără* lege; însă, venind porunca,	19	Pentru că nu binele pe care-l vreau îl practic, ci răul pe care nu-l vreau, pe acela îl fac. Iar dacă ceea ce eu nu vreau, aceea practic, nu mai fac eu aceasta, ci păcatul care locuiește în mine. Găsesc deci legea <i>aceasta</i> că, pentru mine, care vreau să practic binele, răul este cu mine. Pentru că, după* omul dinăuntru, îmi** place legea lui Dumnezeu, dar văd o lege diferită în mădularele mele, luptând împotriva legii minții mele și ducându-mă în robia legii păcatului, care este în mădularele mele. O, nenorocit om <i>ce sunt!</i> Cine mă va elibera din acest trup al morții ^j ?	
9 *1 Cor. 15.56.	9	<i>este</i> mort. Iar eu odinioară eram viu fără* lege; însă, venind porunca,	20	Pentru că nu binele pe care-l vreau îl practic, ci răul pe care nu-l vreau, pe acela îl fac. Iar dacă ceea ce eu nu vreau, aceea practic, nu mai fac eu aceasta, ci păcatul care locuiește în mine. Găsesc deci legea <i>aceasta</i> că, pentru mine, care vreau să practic binele, răul este cu mine. Pentru că, după* omul dinăuntru, îmi** place legea lui Dumnezeu, dar văd o lege diferită în mădularele mele, luptând împotriva legii minții mele și ducându-mă în robia legii păcatului, care este în mădularele mele. O, nenorocit om <i>ce sunt!</i> Cine mă va elibera din acest trup al morții ^j ?	

^a Sau „sfințenie“ ^b Lit. „sub autoritatea bărbatului“ ^c Slujire de rob ^d Unele ms. „a devenit“ ^e Unele ms. „de carne“ ^f Lit. „vândut sub păcat“ ^g Lit. „a voi“ ^h Lit. „a face binele“ ⁱ Unele ms. „n-o gădesc“ ^j Sau „din trupul morții acesteia“

Trăirea prin Duhul

2 *Ioan 8.36.
Cap. 6.18,22.
Gal.2.19;5.1.
**1Cor.15.45
2 Cor. 3.6.
†Cap.7.24,25
3 *Fap. 13.39.
Cap. 3.20.
Ev. 7.18,19;
10.1,2.
**2 Cor.5.21
Gal. 3.13.
Ev. 10.10,14.

5 *Ioan 3.6.
1 Cor. 2.14.
**Gal.5.22,25

6 *Cap. 6.21.
Vers. 13.
Gal. 6.8.

7 *Iac. 4.4.
**1Cor.2.14.

9 *1 Cor. 3.16;
6.19.
**Ioan 3.34.
Gal. 4.6.
Filip. 1.19.
1 Pet. 1.11.

11 *Fap. 2.24.
**Cap. 6.4,5.
1 Cor. 6.14.
2 Cor. 4.14.
Ef. 2.5.

12 *Cap. 6.7,14.

legii lui Dumnezeu, dar, cu carnea^a, legii păcatului.

8 Deci acum *nu este* nici o condamnare pentru cei în Hristos
2 Isus^b. Pentru că legea* Duhului** de viață în Hristos Isus m-a eliberat de legea† păcatului și a morții. Pentru că, ceea ce* legea nu putea să facă^c, întrucât era slabă prin carne, Dumnezeu**, trimițând pe propriul Său Fiu, în asemănare cu carnea păcatului^d și pentru păcat, a condamnat
4 păcatul în carne, pentru ca cerința dreaptă a legii să fie împlinită în noi, care umblăm nu potrivit cărnii, ci potrivit Duhului.
5 Pentru că, cei* care sunt potrivit cărnii gândesc cele ale cărnii; și cei** *care sunt* potrivit Duhului, cele ale Duhului. Pentru că gândirea^e cărnii *este* moarte; iar gândirea^e Duhului, viață și pace.
7 Pentru că gândirea^e cărnii *este* vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, pentru că nu se supune legii lui Dumnezeu; pentru că** nici
8 nu poate. Și cei care sunt în carne nu pot să-I placă lui Dumnezeu.
9 Dar voi nu sunteți în carne, ci în Duh, dacă, în adevăr, Duhul* lui Dumnezeu locuiește în voi; dar, dacă cineva nu are Duhul** lui Hristos, acela nu este al Lui.
10 Dar, dacă Hristos *este* în voi, trupul *este* muritor^f din cauza păcatului, dar duhul *este* viață, datorită dreptății. Dar, dacă Duhul Celui* care L-a înviat pe Isus dintre morți locuiește în voi, Cel** care L-a înviat pe Hristos^g dintre morți va face vii și trupurile voastre muritoare, datorită Duhului^h
12 Său care locuiește în voi. Astfel* deci, fraților, suntem datori nu cărnii, ca să trăim potrivit cărnii; pentru că, dacă trăiți potrivit cărnii, veți muri; dar, dacă *trăiți* prin Duh,

omorâți* faptele trupului și veți
14 trăi. Pentru că toți cei care sunt conduși* de Duhul lui Dumnezeu, aceștia sunt fii ai lui Dumnezeu.
15 Pentru că voi nu* ați primit un duh de robie, din nou spre frică**, ci ați primit un duh† de înfiere, prin care strigăm: „Ava††, Tată!“
16 Insuși* Duhul mărturisește cu duhul nostru că suntem copii ai
17 lui Dumnezeu. Și, dacă *suntem* copii, *suntem* și moștenitori*: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Hristos, dacă, în adevăr, suferim** împreună *cu El*, ca să fim și glorificați împreună *cu El*.

18 Deoarece socotesc că suferințele* din timpul de acum *nu sunt vrednice să fie comparate* cu gloria viitoare, care va fi descoperită față de noi. Pentru că și creația* așteaptă cu dorință vieⁱ descoperirea** fiilor lui
20 Dumnezeu. Deoarece creația* a fost supusă deșertăciunii nu de bunăvoie, ci din cauza celui care
21 a supus-o, în speranța că și creația însăși va fi eliberată de robia stricăciunii, pentru *a se bucura de libertatea gloriei* copiilor lui
22 Dumnezeu. Pentru că știm că toată creația suspină* împreună și este împreună în dureri de naștere până
23 acum. Și nu numai *atât*, ci și noi înșine, care avem cele dintâi roade ale Duhului, și noi înșine suspinăm* în sinea noastră, așteptând** înfierea, răscumpărarea trupului†
24 nostru. Pentru că am fost mântuiți în speranță*; dar o speranță care se vede nu este speranță; pentru că ceea ce vede cineva, de ce să și sperem? Dar, dacă sperăm ceea ce nu
26 vedem, așteptăm cu răbdare. Și în același fel și Duhul vine în ajutor slăbiciunii^j noastre, pentru că noi nu* știm ce să cerem așa cum ar

13 *Ef. 4.22.
Col. 3.5.
14 *Gal. 5.18.

15 *1 Cor. 2.12.
Ev. 2.15.
**2 Tim.1.7.
1 Ioan 4.18.
†Is. 56.5.
Gal. 4.5,6.
††Mc. 14.36.
16 *2 Cor. 1.22;
5.5.
Ef.1.13; 4.30
17 *Fap. 26.18.
Gal. 4.7.
**Fap. 14.22
Filip. 1.29.
2Tim.2.11,12

Gloria viitoare

18 *2 Cor. 4.17.
1 Pet. 1.6,7;
4.13.
19 *2 Pet. 3.13.
**1 Ioan 3.2.

20 *Gen. 3.18.
Vers. 22.

22 *Ier. 12.11.

23 *2Cor. 5.2,4.
**Lc. 20.36.
†Lc. 21.28.
Ef. 4.30.

24 *2 Cor.5.7.
Ev.11.1.

26 *Mt. 20.22.
Iac. 4.3.

^a Sau „fira“ ^b Unele ms. ad. „care umblăm nu potrivit cărnii, ci potrivit Duhului“ ^c Sau „Pentru că legea fiind fără putere“ ^d Sau „în asemănare de carne de păcat“ ^e Înclinația, tendința ^f Lit. „mort“ ^g Unele ms. „Hristosul“; alte ms. „Hristos Isus“; alte ms. „Isus Hristos“ ^h Unele ms. „prin Duhul“ ⁱ Lit. „Pentru că dorința stăruitoare a creației așteaptă“ ^j Unele ms. „slăbiciunilor“

<p>26 **Zah.12.10. Ef. 6.18.</p> <p>27 *1 Cr. 28.9. Ps. 7.9. Pr. 17.3. Ier. 11.20; 17.10; 20.12. Fap. 1.24. 1 Tes. 2.4. Apoc. 2.23. **1Ioan 5.14</p> <p>28 *Cap. 9.11; 9.23,24. 2 Tim. 1.9.</p> <p>29 *Ex.33.12,17. Ps. 1.6. Ier. 1.5. Mt. 7.23. Cap. 11.2. 2 Tim. 2.19. 1 Pet. 1.2. **Ef. 1.5,11. †Ioan 17.22. 2 Cor. 3.18. Filip. 3.21. 1 Ioan 3.2. ††Col. 1.15; 1.18. Ev. 1.6. Apoc. 1.5.</p> <p>30 *Cap. 1.6; 9.24. Ef. 4.4. Ev. 9.15. 1 Pet. 2.9. **1 Cor.6.11. †Ioan 17.22. Ef. 2.6.</p> <p>Mai mult decât învingători</p> <p>32 *Cap. 5.6,10. **Cap. 4.25.</p> <p>33 *Is. 50.8,9. Apoc.12.10,11</p> <p>34 *Iov 34.29. **Mc. 16.19. Col. 3.1. Ev. 1.3; 8.1; 12.2. 1 Pet. 3.22. †Ev. 7.25; 9.24. 1 Ioan 2.1.</p> <p>36 *Ps. 44.22. 1 Cor. 15.30; 15.31. 2 Cor. 4.11.</p> <p>37 *1Cor.15.57. 2 Cor. 2.14. 1 Ioan 4.4; 5.4,5. Apoc. 12.11.</p>	<p>trebui, dar Duhul Însuși** mijlo-</p> <p>27 cește^a cu suspine de nespus. Dar Cel* care cercetează inimile știe care <i>este</i> gândirea^b Duhului, pentru că <i>El</i> mijlocește pentru sfinți potrivit** cu <i>voia lui</i> Dumnezeu.</p> <p>28 Dar știm că toate lucrurile lucrează împreună spre bine pentru cei care Îl iubesc pe Dumnezeu, pentru cei* care sunt chemați potrivit planului <i>Său</i>. Pentru că, pe aceia pe care i-a cunoscut* dinainte, i-a și rânduit** dinainte^c să† fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca†† El să fie <i>Cel</i> întâi-născut^d</p> <p>30 între mulți frați. Iar pe cei pe care i-a rânduit dinainte^c, pe aceștia i-a și chemat*; și pe cei pe care i-a chemat, pe aceștia i-a și îndreptățit**; iar pe cei pe care i-a îndreptățit, pe aceștia i-a și glorificat†.</p> <p>31 Ce vom spune deci față de aceste lucruri? Dacă Dumnezeu <i>este</i> pentru noi, cine <i>este</i> împotriva noastră? El*, care, în adevăr, nu L-a cruțat pe propriul Său Fiu, ci L-a** dat pentru noi toți, cum nu ne va dărui, de asemenea, toate</p> <p>33 împreună cu El? Cine va aduce acuzație împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu* <i>este</i> Cel care îndreptățește. Cine* <i>este</i> cel care condamnă? Hristos <i>este</i> Cel care a murit și, mai mult, a și^e fost înviat, Cel care și este** la dreapta lui Dumnezeu, Cel care și† mijlocește pentru noi. Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necaz sau strâmtorare sau persecuție sau foamete sau lipsă de îmbrăcăminte sau primejdie sau</p> <p>36 sabie? După cum este scris: „Pentru* Tine suntem dați morții toată ziua; suntem socotiți ca oi de înjunghiere“. Dar*, în toate acestea, <i>suntem</i> mai mult decât învingători prin Acela care ne-a</p> <p>38 iubit. Pentru că sunt convins că</p>	<p>nici moarte, nici viață, nici în-geri, nici stăpâniri*, nici cele</p> <p>39 prezente, nici cele viitoare, nici puteri^f, nici înălțime, nici adâncime, nici o altă creatură nu va putea să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care <i>este</i> în Hristos Isus, Domnul nostru.</p> <p>9 Spun* adevărul^g în Hristos, nu mint, conștiința mea mărturisind împreună cu mine în Duhul^h Sfânt,</p> <p>2 că* am mare întristare și necur-3 mătă durere în inima mea, pentru că aș* fi dorit să fiu eu însumi anatemaⁱ de la Hristos, pentru frații mei, rudele mele după carne,</p> <p>4 care* sunt israeliți, ale căroră <i>sunt</i>: înfierea**, și gloria†, și legămintele††, și darea legii*†, și slujba††*, și promisiunile**†, ai</p> <p>5 căroră <i>sunt</i> părinții* și din** care, după carne, <i>este</i> Hristosul, care† este mai presus de toate, Dumnezeu^k binecuvântat pentru totdeauna! Amin.</p> <p>6 Totuși, <i>aceasta</i> nu* <i>este</i> ca și cum Cuvântul lui Dumnezeu a fost fără putere^l; pentru că nu** toți</p> <p>7 cei din Israel <i>sunt</i> Israel; nici* <i>nu sunt</i> toți copiii, pentru că sunt sămânța lui Avraam; ci: „În Isaac**</p> <p>8 și se va numi sămânța“. Adică nu copiii cărnii <i>sunt</i> copiii ai lui Dumnezeu, ci copiii* promisiunii</p> <p>9 sunt socotiți ca sămânță. Pentru că acesta <i>este</i> cuvânt de promisiune: „Pe vremea aceasta* voi veni și</p> <p>10 Sara va avea un fiu“. Și nu numai atât, ci și Rebecăi*, fiind însărcinată de la unul singur, de la Isaac,</p> <p>11 tatăl nostru, <i>copiii</i>, în adevăr, nefiind încă născuți și nefăcând ceva bine sau rău (ca planul lui Dumnezeu, potrivit alegerii, să rămână nu din fapte, ci de la*</p> <p>12 Cel care cheamă), i s-a spus: „Cel* mai mare va fi rob celui mai mic“;</p> <p>13 după cum este scris: „Pe Iacov*</p>	<p>38 *Ef. 1.21; 6.12. Col. 1.16; 2.18. 1 Pet. 3.22.</p> <p>Alegerea lui Israel</p> <p>1 *Cap. 1.9. 2 Cor. 1.23; 11.31; 12.19. Gal. 1.20. Filip. 1.8. 1 Tim. 2.7. 2 *Cap. 10.1. 3 *Ex. 32.32. 4 *Deut. 7.6. **Ex. 4.22. Deut. 14.1. Ier. 31.9. †1 Sam.4.21. 1 Imp. 8.11. Ps. 63.2; 78.61. ††Fap. 3.25. Ev. 8.8-10. *†Ps.147.19. ††Ev. 9.1. **†Fap.13.32 Cap. 3.2. Ef. 2.12. 5 *Deut.10.15. Cap. 11.28. **Lc. 3.23. Cap. 1.3. †Ier. 23.6. Ioan 1.1. Fap. 20.28. Ev. 1.8. 1 Ioan 5.20. 6 *Num.23.19. Cap. 3.3. **Ioan 8.39. Cap.2.28,29; 4.12,16. Gal. 6.16. 7 *Gal. 4.23. **Gen.21.12. Ev. 11.18. 8 *Gal. 4.28. 9 *Gen. 18.10; 18.14. 10 *Gen. 25.21. 11 *Cap. 4.17.</p> <p>12 *Gen. 25.23.</p> <p>13 *Deut.21.15. Pr. 13.24. Mal. 1.2,3. Mt. 10.37. Lc. 14.26. Ioan 12.25.</p>
--	---	---	---

^a Unele ms. ad. „pentru noi“ ^b Înclinația, tendința ^c Sau „i-a predestinat“ ^d Cel care are întâietate
^e Unele ms. omit ^f Unele ms. schimbă ordinea: „nici puteri, nici cele prezente, nici cele viitoare“ ^g Lit.
„Spun adevăr“ ^h Lit. nearticulat ⁱ Blestemat; exclus, ca să fie judecat de Dumnezeu ^j Divină ^k Sau
„este Dumnezeu peste toate“ ^l Lit. „a căzut“

<p>14 *Deut. 32.4. 2 Cr. 19.7. Iov 8.3; 34.10. Ps. 92.15. 15 *Ex. 33.19.</p> <p>17 *Gal. 3.8,22. **Ex. 9.16.</p> <p>19 *2 Cr. 20.6. Iov 9.12; 23.13. Dan. 4.35. 20 *Is. 29.16; 45.7; 64.8.</p> <p>21 *Pr. 16.4. Ier. 18.6. **2Tim.2.20.</p> <p>22 *1 Tes. 5.9. **1 Pet. 2.8. Iuda 4.</p> <p>23 *Cap. 2.4. Ef. 1.7. Col. 1.27. **Cap.8.28-30</p> <p>24 *Cap. 3.29.</p> <p>25 *Osea 2.23. 1 Pet. 2.10.</p> <p>26 *Osea 1.10.</p> <p>27 *Is. 10.22,23</p>	<p>l-am iubit, iar pe Esau l-am urât“.</p> <p>14 Deci ce vom spune? <i>Este*</i> nedreptate la Dumnezeu? Nici- 15 decum! Pentru că El spune lui Moise: „Mă voi* îndura de cine Mă îndur; și voi avea milă de cine 16 am milă“. Așadar, nu <i>este</i> de la cine vrea, nici de la cine aleargă, ci de la Dumnezeu, care Se 17 îndură. Pentru că Scriptura* spune lui Faraon: „Tocmai pentru aceasta** te-am ridicat^a, ca să arăt în tine puterea Mea și pentru ca Numele Meu să fie vestit pe^b 18 tot pământul“. Astfel deci, El Se îndură de cine vrea și împietrește pe cine vrea.</p> <p>19 Atunci îmi vei zice: „De ce mai găsește vină? Pentru că* cine 20 rezistă voii Sale?“ Dar, mai degrabă, cine ești tu, omule, care răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Va* spune lucrul întocmit Celui care l-a întocmit: „Pentru ce m-ai făcut 21 astfel?“ Sau nu are olarul* autoritate asupra lutului, să facă din aceeași frământătură un** vas spre onoare și altul spre dezonoare? 22 Și <i>ce să spunem</i> dacă Dumnezeu, voind să-Și arate mânia și să-Și descopere puterea, a îngăduit cu multă îndelungă-răbdare niște vase* ale mâniei, pregătite** 23 pentru distrugere; – și ca să descopere bogățiile* gloriei Sale peste niște vase ale îndurării, pe care le pregătise** dinainte pentru glorie, pe noi, pe care ne-a și chemat, nu* numai dintre iudei, ci și dintre 25 națiuni? După cum spune și în Osea: „Pe* «Nu-i poporul Meu» îl voi numi «Popor al Meu»; și pe «Nu e preaiubită», «Preaiubită». 26 Și* va fi: În locul unde li s-a spus: «Voi nu <i>sunteți</i> poporul Meu», acolo vor fi numiți fii ai Dumnezeului <i>celui</i> viu“. Iar Isaia strigă despre Israel: „Chiar* dacă nu- 27</p>	<p>mărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, rămășița** va fi 28 mântuită. Pentru că El duce <i>cuvântul</i> la bun sfârșit* și îl grăbește în dreptate, deoarece^c Domnul va împlini în grabă cuvântul pe 29 pământ“. Și, după cum a spus Isaia mai înainte: „Dacă* nu ne-ar fi lăsat Domnul oștirilor o sămânță, am fi ajuns ca** Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora“.</p> <p>30 Deci ce vom spune? Că națiunile* care nu umblau după dreptate au obținut dreptate, dar o dreptate care** <i>este</i> din credință; 31 iar Israel, umblând* după o lege a dreptății, n-a** ajuns la <i>acea</i> 32 lege^d. De ce? Pentru că nu <i>era</i> din credință, ci ca din fapte^e. ^fEi s-au* împiedicat de piatra de poticnire, 33 după cum este scris: „Iată*, pun în Sion o piatră de poticnire și o stâncă de cădere; și cine** crede în El nu va fi dat de rușine“.</p> <p>10 Fraților, plăcerea inimii mele și cererea mea către Dumnezeu pentru ei^g este spre mântuire. 2 Pentru că le mărturisesc că* au râvnă pentru Dumnezeu, dar nu 3 potrivit cunoștinței^h. Pentru că, necunoscând dreptatea lui Dumnezeu* și căutând să-și stabilească propria** lor dreptateⁱ, nu s-au supus dreptății lui Dumnezeu. 4 Pentru că Hristos* <i>este</i> sfârșit^j al legii, spre dreptate, pentru oricine crede. 5 Pentru că Moise scrie despre dreptatea care <i>este</i> din lege: „Omul* care practică acestea va 6 trăi prin ele^k“. Dar dreptatea care este din credință vorbește astfel: „Nu* spune în inima ta: „Cine se va sui în cer?“; adică să-L coboare 7 pe Hristos. Sau: „Cine va coborî în Adânc?“; adică să-L ridice pe Hristos dintre morți. Dar ce spune ea? 8 „Cuvântul este aproape* de tine,</p>	<p>27 **Cap. 11.5.</p> <p>28 *Is. 28.21; 28.22.</p> <p>29 *Is. 1.9. Plân. 3.22. **Is. 13.19. Ier. 50.40.</p> <p>30 *Cap. 4.11; 10.20. **Cap. 1.17.</p> <p>31 *Cap. 10.2; 11.7. **Gal. 5.4.</p> <p>32 *Lc. 2.34. 1 Cor. 1.23.</p> <p>33 *Ps. 118.22. Is. 8.14; 28.16. Mt. 21.42. 1 Pet. 2.6-8. **Cap.10.11.</p> <p>Necredința lui Israel</p> <p>2 *Fap. 21.20; 22.3. Gal. 1.14; 4.17. Cap. 9.31. 3 *Cap. 1.17; 9.30. **Filip. 3.9.</p> <p>4 *Mt. 5.17. Gal. 3.24.</p> <p>5 *Lev. 18.5. Neem. 9.29. Ezec. 20.11; 20.13,21. Gal. 3.12. 6 *Deut.30.12; 30.13.</p> <p>8 *Deut.30.14.</p>
--	--	---	--

^a Lit. „te-am ridicat dintre oameni“ ^b Lit. „în“ ^c Unele ms. omit „îl grăbește în dreptate, deoarece“
^d Unele ms. „o lege a dreptății“ ^e Unele ms. ad. „ale legii“ ^f Unele ms. ad. „Pentru că“
^g Unele ms. „Israel“ ^h Cunoștință deplină ⁱ Unele ms. omit ^j Sau „scop final“ ^k Unele ms. „prin ea“

<p>9 *Mt. 10.32. Lc. 12.8. Fap. 8.37.</p> <p>11 *Is. 28.16; 49.23. Ier. 17.7. Cap. 9.33. 12 *Fap. 15.9. Cap. 3.22. Gal. 3.28. **Fap. 10.36. Cap. 3.29. 1 Tim. 2.5. †Ef.1.7; 2.4.7 13 *Ioel 2.32. Fap. 2.21. **Fap. 9.14.</p> <p>15 *Is. 52.7. Naum 1.15.</p> <p>16 *Cap. 3.3. Ev. 4.2. **Is. 53.1. Ioan 12.38.</p> <p>18 *Ps. 19.4. Mt. 24.14; 28.19. Mc. 16.15. Col. 1.6,23. **1 Imp. 18.10. Mt. 4.8. 19 *Deut. 32.21. Cap. 11.11. **Tit 3.3.</p> <p>20 *Is. 65.1. Cap. 9.30.</p> <p>21 *Is. 65.2.</p>	<p>în gura ta și în inima ta^a: acesta este cuvântul credinței, pe care-l</p> <p>9 predicăm: că, dacă* vei mărturisi cu gura ta pe Isus ca Domn^a și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat dintre morți, vei fi mântuit. Deoarece cu inima se crede spre dreptate și cu gura se mărturisește spre mântuire, pentru că Scriptura spune: „Oricine* crede</p> <p>12 în El nu va fi dat de rușine“. Pentru că nu* este deosebire între iudeu și grec; pentru că același** Domn al tuturor <i>este</i>[†] bogat</p> <p>13 față de toți care-L cheamă. Pentru că* „oricine va chema Numele** Domnului va fi mântuit“. Deci cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? și cum vor auzi fără <i>cineva</i> care să</p> <p>15 predice? și cum vor predica dacă nu vor fi trimiși? După cum este scris: „Ce* frumoase <i>sunt</i> picioarele celor care vestesc Evanghelia păcii^b, ale celor care vestesc</p> <p>16 Evanghelia lucrurilor bune!“ Dar nu* toți au ascultat de Evanghelia. Pentru că Isaia spune: „Doamne**, cine a crezut cele auzite de</p> <p>17 la noi?“ Astfel credința <i>este</i> din auzire, iar auzirea, prin Cuvântul</p> <p>18 lui Dumnezeu^c. Dar eu spun: „Oare n-au auzit?“ Da, desigur. „Glasul lor a ieșit pe* tot pământul și** cuvintele lor până la marginile pământului locuit“. Dar eu</p> <p>19 spun: „N-a cunoscut Israel?“ Întâi, Moise spune: „Eu vă* voi provoca la gelozie <i>prin aceia care nu sunt</i> o națiune; vă voi întărâta printr-o națiune** fără pricepere“.</p> <p>20 Iar Isaia îndrăznește și spune: „Am fost* găsit de cei care nu Mă căutau, M-am arătat celor care nu se interesau de Mine“. Dar lui Israel îi zice: „Toată* ziua Mi-am întins mâinile către un popor neascultător și împotrivor cu vorba“.</p>	<p>11 Spun deci: A lepădat Dumnezeu pe poporul Său? Nicidecum! Pentru că și* eu sunt israelit, din sămânța lui Avraam,</p> <p>2 din seminția lui Beniamin. Dumnezeu* n-a lepădat pe poporul Său, pe care l-a** cunoscut dinainte. Nu știți ce spune Scriptura despre Ilie? Cum se roagă lui Dumnezeu împotriva lui Israel^d:</p> <p>3 „Doamne*, au omorât pe profeții Tăi, ^eau surpat altarele Tale; și eu am rămas singur și-mi vor^f viața!“</p> <p>4 Dar ce-i spune răspunsul divin? „Mi-am* păstrat șapte mii de bărbați care nu și-au plecat genunchiul <i>înaintea</i> lui Baal“. Astfel deci*, și în timpul de acum este o rămășiță potrivit unei alegeri a</p> <p>6 harului. Iar dacă* <i>este</i> prin har, nu mai <i>este</i> din fapte; altfel, harul nu mai este har^g.</p> <p>7 Ce este deci? Ceea ce caută Israel*, nu a obținut; iar cei aleși^h au obținut, și ceilalți au fost</p> <p>8 împietriți, după cum este scris: „Dumnezeu* le-a dat un duh de adormire, ochi** ca să nu vadă și urechi ca să nu audă, până în</p> <p>9 ziua aceasta“. Și David spune: „Masa lor să* <i>le</i> fie ca o cursă și ca o capcană și ca un prilej de poticnire și ca o răsplată pentru</p> <p>10 ei; să* li se întunece ochii, ca să nu vadă; și îndoiaie-le spatele întotdeauna!“</p> <p>11 Spun deci: s-au poticnit ei ca să cadă? Nicidecum! Ci, prin* greșealaⁱ lor, <i>a venit</i> mântuire pentru națiuni, ca să-i provoace la gelozie. Dacă însă greșeala lor <i>este</i> o bogăție a lumii și paguba lor, o bogăție a națiunilor, cu cât mai</p> <p>13 mult este plinătatea lor? Pentru că vouă vă vorbesc, națiunilor: Întrucât eu sunt* apostol al națiunilor, îmi glorific slujba mea; 14 poate, în vreun fel, <i>îi</i> voi provoca la gelozie <i>pe cei care sunt</i> carnea</p>	<p>Rămășița lui Israel</p> <p>1 *2 Cor. 11.22 Filip. 3.5.</p> <p>2 *1 Sam. 12.22 Ier. 31.37. **Cap. 8.29.</p> <p>3 *1 Imp. 19.10; 19.14.</p> <p>4 *1 Imp. 19.18.</p> <p>5 *Cap. 9.27.</p> <p>6 *Deut. 9.4,5. Cap. 4.4,5. Gal. 5.4.</p> <p>7 *Cap. 9.31; 10.9.</p> <p>8 *Is. 29.10. **Deut. 29.4. Is. 6.9. Ier. 5.21. Ezec. 12.2. Mt. 13.14. Ioan 12.40. Fap. 28.26,27 9 *Ps. 69.22.</p> <p>10 *Ps. 69.23.</p> <p>Mântuirea lui Israel</p> <p>11 *Fap. 13.46; 18.6; 22.18; 22.21; 28.24; 28.28. Cap. 10.19.</p> <p>13 *Fap. 9.15; 13.2; 22.21. Cap. 15.16. Gal. 1.16; 2.2,7-9. Ef. 3.8. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11.</p>
---	---	--	---

^a Sau „pe Domnul Isus“ ^b Unele ms. omit „celor care vestesc Evanghelia păcii“ ^c Unele ms. „Cuvântul lui Hristos“ ^d Unele ms. ad. „spunând“ ^e Unele ms. ad. „și“ ^f Lit. „caută“ ^g Unele ms. ad. „dar, dacă este din fapte, nu mai este har; altfel, fapta nu mai este faptă“ ^h Lit. „alegerea“ ⁱ Sau „alunecarea“

<p>14 *1 Cor. 7.16; 9.22. 1 Tim. 4.16. Iac. 5.20.</p>	<p>15 mea și îi voi* salva pe unii dintre ei. Pentru că, dacă lepădarea lor <i>este</i> împăcare a lumii, ce <i>va fi</i> primirea lor, decât viață dintre morți?</p>	<p>26 și astfel, tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: „Salvatorul va veni* din Sion și^f va îndepărta</p>	<p>26 *Ps. 14.7. Is. 59.20.</p>
<p>16 *Lev. 23.10. Num.15.18-21</p>	<p>16 Iar dacă cel dintâi rod* <i>este</i> sfânt, plămădeala de asemenea; și, dacă rădăcina <i>este</i> sfântă, ramurile de asemenea. Iar dacă unele* dintre ramuri au fost rupte și tu**, fiind un măslin sălbatic, ai fost altoit printre ele și ai devenit împreună-părtaş al rădăcinii și</p>	<p>27 neevlavia de la Iacov. Și acesta* <i>este</i> legământul din partea Mea pentru ei, când voi înlătura păcatele lor“. În ce privește Evanghelia, <i>ei sunt</i> vrăjmași, din cauza voastră; dar, în ce privește alegerea, <i>sunt</i> preaiubiți*, datorită</p>	<p>27 *Is. 27.9. Ier. 31.31. Ev. 8.8; 10.16. 28 *Deut. 7.8; 9.5; 10.15.</p>
<p>17 *Ier. 11.16. **Fap. 2.39. Ef. 2.12,13.</p>	<p>17 grăsimii măslinului, nu* te lauda față de ramuri; iar dacă te lauzi, nu tu ții rădăcina, ci rădăcina pe</p>	<p>28 tine. Vei spune deci: „Au fost rupte ramurile^a, ca să fiu altoit eu“. Bine: au fost rupte prin necredința</p>	<p>28 *Num. 23.19</p>
<p>18 *1 Cor. 10.12</p>	<p>18 lor, și tu stai prin credință. Nu* te îngâmfă, ci teme-te**: pentru că, dacă Dumnezeu nu a cruțat ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine^b.</p>	<p>29 părinților. Pentru că darurile de har și chemarea lui Dumnezeu</p>	<p>30 *Ef. 2.2. Col. 3.7.</p>
<p>20 *Cap. 12.16. **Pr. 28.14. Is. 66.2. Filip. 2.12.</p>	<p>20 Bine: au fost rupte prin necredința</p>	<p>30 <i>sunt</i>* fără părere de rău. Pentru că, după cum și^f voi odinioară* n-ați crezut^g în Dumnezeu, iar acum, prin necredința^h acestora,</p>	<p>31 ați primit îndurare, tot așa și aceștia n-au crezutⁱ acum în îndurarea dată vouă^j, ca să pri-</p>
<p>Atenționarea națiunilor</p>	<p>22 Privește deci la bunătatea și la asprimea lui Dumnezeu: asprime peste cei care au căzut și bunătate a lui Dumnezeu^c peste tine, dacă* vei stăruii în bunătate; altfel, și**</p>	<p>31 mească și ei îndurare. Pentru că Dumnezeu* i-a închis împreună pe toți în necredință^k, ca să arate îndurare tuturor.</p>	<p>32 *Cap. 3.9. Gal. 3.22.</p>
<p>22 *1 Cor. 15.2. Ev. 3.6,14. **Ioan 15.2.</p>	<p>22 tu vei fi tăiat. Și ei, de asemenea, dacă* nu vor stăruii în necredință, vor fi altoiți, pentru că Dumnezeu poate^d să-i altoiască din</p>	<p>32 O, adânc al bogățiilor și al înțelepciunii și al cunoștinței lui Dumnezeu!^l Cât* de nepătrunse^m <i>sunt</i> judecățile Lui și de neînțelese** căile Lui! Pentru că*</p>	<p>Gloria lui Dumnezeu</p>
<p>23 *2 Cor. 3.16.</p>	<p>23 nou. Fiindcă, dacă tu ai fost tăiat din măslinul sălbatic din fire și, împotriva firii, ai fost altoit într-un măslin bun, cu cât mai mult acestea, care <i>sunt ramuri</i> firești, vor fi altoite în propriul</p>	<p>33 „cine a cunoscut gândul Domnului? sau cine** a fost sfătuitorul Lui? sau cine* I-a dat Lui întâi,</p>	<p>33 *Ps. 36.6. **Iov 11.7. Ps. 92.5. 34 *Iov 15.8. Is. 40.13. Ier. 23.18. 1 Cor. 2.16. **Iov 36.22.</p>
<p>25 *Cap. 12.16. **Vers. 7. 2 Cor. 3.14. †Lc. 21.24. Apoc. 7.9.</p>	<p>25 lor măslin? Pentru că nu doresc să nu știți, fraților, taina aceasta, ca să nu fiți înțelepți* în voi înșivă: pentru că lui Israel i s-a făcut orbire^{e**} în parte, până[†] va intra plinătatea națiunilor;</p>	<p>34 Iov 35.7; 41.11. 35 *1 Cor. 8.6. Col. 1.16. **1 Tim. 1.17 2 Tim. 4.18. 1 Pet. 5.11. 2 Pet. 3.18. Iuda 25.</p>	<p>Consacrarea pentru Dumnezeu</p>
		<p>35 și să-i fie răsplătit!“ Pentru că din El* și prin El și pentru El <i>sunt</i> toate lucrurile. A Lui** <i>fie</i> gloria pentru totdeauna! Amin.</p>	<p>1 *2 Cor. 10.1. **1 Pet. 2.5. Ps. 50.13,14. Cap. 6.13; 6.16,19. 1 Cor. 6.13; 6.20. Ev. 10.20. 2 *1 Pet. 1.14. 1 Ioan 2.15. **Ef. 1.18; 4.23. Col. 1.21; 1.22; 3.10. †Ef. 5.10,17. 1 Tes. 4.3.</p>
		<p>12 Vă îndemn* deci, fraților, prin îndurările lui Dumnezeu, să** aduceți trupurile voastre <i>ca o</i> jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; <i>aceasta este</i> slujirea voastră tră înțeleaptă. Și* nu vă conformați veacului acestuia, ci fiți transformați**, prin înnoirea mințiiⁿ, ca să deosebiți[†] care <i>este</i> voia lui Dumnezeu, cea bună și plăcută</p>	

^a Unele ms. „ramuri“ ^b Unele ms. „nu cumva să nu te cruțe nici pe tine“
^c Unele ms. omit „a lui Dumnezeu“ ^d Lit. „este puternic“ ^e Sau „împietrire“ ^f Unele ms. omit ^g Sau „n-ați ascultat“ ^h Sau „prin neascultarea“ ⁱ Sau „n-au ascultat“ ^j Sau „îndurarea voastră“ ^k Sau „în neascultare“ ^l Sau „O, adânc al bogățiilor lui Dumnezeu, și al înțelepciunii, și al cunoștinței!“ ^m Care nu pot fi cercetate ⁿ Unele ms. ad. „voastre“

3 *Cap.1.5;15.15
1 Cor. 3.10;
15.10.
Gal. 2.9.
Ef. 3.2,7,8.
**Pr. 25.27.
Ecl. 7.16.
†1 Cor. 12.7.
Ef. 4.7.
4 *1Cor. 12.12.
Ef. 4.16.
5 *1Cor.10.17;
12.20,27.
Ef. 1.23; 4.25
6 *1 Cor. 12.4.
1 Pet.4.10,11
**Fap. 11.27.
1 Cor. 12.10;
12.28; 13.2;
14.1,6,29,31.
7 *Fap. 13.1.
Gal. 6.6.
Ef. 4.11.
1 Tim. 5.17.
8 *Fap. 15.32.
1 Cor. 14.3.
**Mt. 6.1-3.
†Fap. 20.28.
1 Tim. 5.17.
Ev. 13.7,24.
1 Pet. 5.2.
††2 Cor. 9.7.
9 *1 Tim. 1.5.
1 Pet. 1.22.
**Ps. 34.14;
36.4; 97.10.
Amos 5.15.
10 *Ev. 13.1.
1 Pet. 1.22;
2.17; 3.8.
2 Pet. 1.7.
**Filip. 2.3.
1 Pet. 5.5.
12 *Lc. 10.20.
Cap.5.2;15.13
Filip. 3.1; 4.4
1 Tes. 5.16.
Ev. 3.6.
1 Pet. 4.13.
**Lc. 21.19.
1 Tim. 6.11.
Ev.10.36;12.1
Iac. 1.4; 5.7.
1 Pet.2.19,20
†Lc. 18.1.
Fap.2.42;12.5
Ef. 6.18.
Col. 4.2.
1 Tes. 5.17.
13 *1 Cor. 16.1.
2 Cor. 9.1,12.
Ev.6.10;13.16
1 Ioan 3.17.
**1 Tim.3.2.
Tit 1.8.
Ev. 13.2.
1 Pet. 4.9.
14 *Mt. 5.44.
Lc.6.28;23.34
Fap. 7.60.
1 Cor. 4.12.
1Pet.2.23;3.9
15 *1 Cor.12.26
16 *Cap. 15.5.
1 Cor. 1.10.
Filip.2.2;3.16
1 Pet. 3.8.

3 și desăvârșită. Pentru că, prin harul* care mi-a fost dat, spun fiecăruia care este între voi să** nu aibă gânduri înalte, peste ceea ce trebuie să gândească, ci să gândească așa ca să fie cumpătat^a, după cum Dumnezeu a împărțit fiecăruia† o măsură de credință.

4 Pentru că, după cum* într-un trup avem multe mădulare, iar mădularele n-au toate aceași funcție,

5 așa și noi*, cei mulți, suntem un singur trup în Hristos, și fiecare,

6 mădulare unii altora; dar având* diferite daruri de har, după harul care ne-a fost dat: fie profeție**, să profeșim potrivit măsurii de

7 credință; fie slujbă, să stăruim în slujire; fie cel care* învață pe

8 alții, în învățătură; fie cel care* îndeamnă, în îndemnare; cel care** împarte, în simplitate^b; cel care† conduce, cu sârguință; cel care arată îndurare, cu†† bucurie.

9 Dragostea* să fie neprefăcută; fie-vă** groază de rău, lipiți-vă

10 de bine; în dragoste frățească, iubindu-vă cu* căldură unii pe alții; în onoare**, fiecare dând

11 întâietate altuia; în sârguință, fără ezitare; în duh, fierbinți, slujind ca robi Domnului. În speranță, bucurându-vă*; în necaz, răbdând**; în rugăciune, stăruind†;

12 la nevoile sfinților, participând*; urmărind** ospitalitatea. Binecuvântați* pe cei care vă persecută; binecuvântați și nu blestemați.

13 Bucurați-vă* cu cei care se bucură; ^cplângeți cu cei care plâng.

14 Gândiți* același lucru unii față de alții, nu** gândind la cele înalte, ci însoțindu-vă cu cei smeriți^d; nu† fiți înțelepți în ochii voștri,

15 neîntorcând* nimănu rău pentru rău; îngrijind** de ceea ce este bine înaintea tuturor oamenilor;

16 dacă este posibil, atât cât depinde

de voi, trăind* în pace cu toți oamenii; nu vă răzbuțați* singuri, preaiubiților, ci dați loc mâniei^e, pentru că este scris: „A Mea este răzbunarea**”, Eu voi răsplăti“,

20 spune Domnul. „Deci, dacă* vrăjmașului tău îi este foame, dă-i să mănânce; dacă îi este sete, dă-i să bea; pentru că, făcând aceasta, vei îngrămădi cărbuni aprinși pe

21 capul lui“. Nu fi învins de rău, ci învinge răul prin bine.

13 Orice suflet să* fie supus autorităților care sunt mai presus de el. Pentru că nu este autoritate decât de la Dumnezeu; și** cele^f care există sunt rânduite de

2 Dumnezeu. De aceea, cine se opune autorității se împotrivesc rânduielii lui Dumnezeu; și cei care se împotrivesc își vor primi

3 judecata. Deoarece stăpânitorii nu sunt de temut pentru o faptă bună, ci pentru una rea^g. Dorești deci să nu te temi de autoritate? Practică* binele și vei avea laudă de la ea;

4 pentru că aceasta este un slujitor al lui Dumnezeu pentru tine spre bine. Dar, dacă practici răul, temete, pentru că nu degeaba poartă sabia; pentru că este un slujitor al lui Dumnezeu, un răz bunător spre mânie, celui care face răul.

5 De aceea trebuie* să fiți supuși nu numai din cauza mâniei^h, ci** și

6 datorită conștiinței. Deoarece pentru aceasta plătiți și taxe; pentru că ei sunt slujitori ai lui Dumnezeu, ocupându-se neîncetat toc

7 mai cu aceasta. Dațiⁱ* tuturor ce le datorați: cui îi datorați taxă, taxă; cui vamă, vamă; cui teamă, teamă; cui onoare, onoare.

8 Să nu datorați nimănu nimic, decât să vă iubiți unii pe alții; pentru că, cine* iubește pe altul a împlini

9 legea. Pentru că: „Să nu* comiți adulter, să nu ucizi, să nu furi, ^j să

16 **Ps.131.1,2
Ier. 45.5.
†Pr.3.7;26.12
Is. 5.21.
Cap. 11.25.
17 *Pr. 20.22.
Mt. 5.39,44.
1 Tes. 5.15.
1 Pet. 3.9.
**2 Cor.8.21
18 *Mc. 9.50.
Ev. 12.14.
19 *Lev. 19.18.
Pr. 24.29.
**Deut.32.35
Ev. 10.30.
20 *Ex. 23.4,5.
Pr. 25.21,22.

Supunerea față de autorități

1 *Tit 3.1.
1 Pet. 2.13.
**Pr. 8.15,16
Dan. 2.21;
4.32.
Ioan 19.11.

3 *1 Pet. 2.14;
3.13.

5 *Ecl. 8.2.
**1 Pet. 2.19

7 *Mt. 22.21.
Mc. 12.17.
Lc. 20.25.

Iubirea aproapelui

8 *Vers. 10.
Gal. 5.14.
Col. 3.14.
1 Tim. 1.5.
Iac. 2.8.
9 *Ex. 20.13.
Deut. 5.17.
Mt. 19.18.

^a În gândire ^b Sau „fără ezitare“, „cu dărnicie“ ^c Unele ms. ad. „și“
^d Sau „cu ceea ce este smerit“ ^e Mâniei Lui ^f Unele ms. „autoritățile“
^g Unele ms. „nu pentru fapte bune, ci rele“ ^h Pedepsei ⁱ Unele ms. ad. „deci“ ^j Unele ms. ad. „să nu mărturisești fals“

<p>9**Lev. 19.18 Mt. 22.39. Mc. 12.31.</p> <p>10*Mt. 22.40.</p> <p>Veghere și curăție</p> <p>11*1 Cor.15.34 Ef. 5.14. 1 Tes. 5.5,6.</p> <p>12*Ef. 5.11. Col. 3.8. **Ef. 6.13. 1 Tes. 5.8.</p> <p>13*Filip. 4.8. 1 Tes. 4.12. 1 Pet. 2.12. **Pr. 23.20. Lc. 21.34. 1 Pet. 4.3. †1 Cor. 6.9. Ef. 5.5. ††Iac. 3.14.</p> <p>14*Gal. 3.27. Ef. 4.24. Col. 3.10. **Gal. 5.16. 1 Pet. 2.11.</p> <p>Îngăduința creștină</p> <p>1*Cap. 15.1,7. 1 Cor. 8,9; 8.11; 9.22.</p> <p>2*Vers. 14. 1 Cor. 10.25. 1 Tim. 4.4. Tit 1.15.</p> <p>3*Col. 2.16.</p> <p>4*Iac. 4.12.</p> <p>5*Gal. 4.10.</p> <p>6*1Cor. 10.31 1 Tim. 4.3.</p> <p>7*1 Cor. 6.19; 6.20. Gal. 2.20. 1 Tes. 5.10. 1 Pet. 4.2.</p>	<p>nu poțtești“ și orice altă poruncă <i>ar mai fi</i>, este cuprinsă în acest cuvânt, și anume: „Iubește** pe aproapele tău ca pe tine însuți“. Dragostea nu face rău aproapelui; dragostea* este deci împlinirea^a legii.</p> <p>11 Și aceasta, cunoscând timpul, că este deja ceasul ca noi să ne* trezim din somn, pentru că acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut.</p> <p>12 Noaptea este mult înaintată și ziua este aproape; să* lepădăm deci faptele întunericului și să** îmbrăcăm armura luminii. Să* umblăm cum se cuvine, ca în timpul zilei, nu** în chefuri și în beții, nu† în desfrâu și în destrăbălare, nu†† în ceartă și în invidie. Ci îmbrăcați-vă* în Domnul Isus Hristos și nu purtați grijă** de carne, ca să-i treziți poftele.</p> <p>14 Iar pe cel slab* în credință primiți-l, nu pentru hotărârea întrebărilor <i>îndoielnice</i>. Unul este convins că poate* să mănânce de toate, însă cel slab mănâncă 3 verdețuri. Cine mănâncă să nu disprețuiască pe cine nu mănâncă; și cine* nu mănâncă să nu judece pe cine mănâncă, pentru că Dumnezeu l-a primit. Cine ești tu*, care judeci pe slujitorul altuia? Pentru stăpânul lui stă în picioare sau cade. Și va sta, pentru că Domnul^b poate^c să-l facă să stea.</p> <p>5 Unul* consideră^d o zi mai presus decât alta; altul consideră fiecare zi <i>la fel</i>. Fiecare să fie deplin convins în mintea lui. Cine ține o zi, pentru Domnul o ține^e. Și^f cine mănâncă, pentru Domnul mănâncă, pentru că Îi mulțumește* lui Dumnezeu. Și cine nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și Îi mulțumește lui Dumnezeu^g.</p> <p>7 Pentru că nici unul* dintre noi nu</p>	<p>trăiește pentru sine și nici unul nu moare pentru sine. Pentru că, și dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim: deci, și dacă trăim, și dacă murim, noi suntem ai Domnului.</p> <p>9 Pentru că Hristos* pentru aceasta a h murit și a înviatⁱ, ca să aibă stăpânire** și peste morți și peste vii. Dar tu, de ce-l judeci pe fratele tău? Sau, de asemenea, tu de ce-l disprețuiești pe fratele tău? Pentru că toți* ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu^j. Pentru că este scris: „«Viu* sunt Eu», spune Domnul, «că orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă Îl va mărturisi pe Dumnezeu»“. Astfel deci fiecare* dintre noi va da socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu. Să nu ne mai judecăm deci unii pe alții; ci mai bine judecați aceasta, să* nu puneți înaintea fratelui vostru o piatră de poticnire sau un prilej de cădere.</p> <p>14 Știu și sunt convins în Domnul Isus că* nimic nu este necurat în sine; numai pentru acela** care socotește ceva ca fiind necurat, 15 pentru acela este necurat. Pentru că^k, dacă din cauza mâncării, fratele tău se întristează, nu mai umbli potrivit dragostei. Nu* nimici, prin mâncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos!</p> <p>16 Deci binele vostru să nu* fie vorbit de rău^l. Pentru că* Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul^m Sfânt.</p> <p>18 Pentru că cine slujește ca rob lui Hristosⁿ, în aceasta^o este plăcut* lui Dumnezeu și aprobat de oameni.</p> <p>19 Astfel deci*, să urmărim cele ale păcii și cele ale zidirii</p>	<p>9*2 Cor. 5.15. **Fap. 10.36</p> <p>10*Mt. 25.31; 25.32. Fap. 10.42; 17.31. 2 Cor. 5.10. Iuda 14.15.</p> <p>11*Is. 45.23. Filip. 2.10.</p> <p>12*Mt. 12.36. Gal. 6.5. 1 Pet. 4.5.</p> <p>13*1 Cor. 8.9; 8.13; 10.32.</p> <p>14*Fap. 10.15. Vers. 2,20. **1 Cor.8.7; 8.10.</p> <p>15*1 Cor. 8.11.</p> <p>16*Cap. 12.17.</p> <p>17*1 Cor. 8.8.</p> <p>18*2 Cor. 8.21.</p> <p>19*Ps. 34.14. Cap. 12.18.</p>
---	--	--	--

^a Sau „plinătatea“ ^b Unele ms. „Dumnezeu“ ^c Lit. „este puternic“ ^d Lit. „prețuiește“ ^e Unele ms. ad. „și cine nu ține ziua, pentru Domnul n-o ține“ ^f Unele ms. omit ^g Unele ms. omit ultima frază a vers.6 ^h Unele ms. ad. „și“ ⁱ Unele ms. „a murit și a înviat și a trăit din nou“; alte ms. „a murit și a trăit“ ^j Unele ms. „al lui Hristos“ ^k Unele ms. „Dar“ ^l Lit. „hulit“ ^m Lit. nearticulat ⁿ Unele ms. „Hristosului“ ^o Unele ms. „în acestea“

<p>19 **Cap. 15.2. 1 Cor. 14.12. 1 Tes. 5.11.</p> <p>20 *Vers. 15. **Mt. 15.11. Fap. 10.15. Tit 1.15. †1Cor.8.9-12</p> <p>21 *1 Cor.8.13.</p>	<p>20 unuia** de către altul. Nu dăruia lucrarea lui Dumnezeu din cauza* mâncării. Toate** lucrurile, în adevăr, <i>sunt</i> curate. Dar† <i>este</i> rău pentru omul care mănâncă poticnindu-se. Bine <i>este</i> să nu mănânci carne*, nici să bei vin, nici <i>să faci</i> ceva de^a care fratele tău se împiedică, sau se poticnește, sau <i>în care</i></p> <p>21 <i>el</i> este slab. Ai tu credință? Să ai pentru tine însuși, înaintea lui Dumnezeu. Ferice* de cine nu se judecă pe sine însuși în ceea ce aprobă.</p> <p>22 Dar cine se îndoiește^b, dacă mănâncă, este condamnat, pentru că nu <i>este</i> din credință. Iar orice nu <i>este</i> din credință este păcat.^c</p> <p>15 Iar noi*, cei tari, suntem datori să purtăm slăbiciunile** celor fără putere și să nu ne plăcem nouă înșine. ^dFiecare* dintre noi să placă aproapelui său spre bine,</p> <p>2 pentru zidire**. Pentru că* și Hristos nu și-a plăcut Lui Însuși, ci după cum este scris: „Insultele** celor care Te insultă pe</p> <p>3 Tine au căzut asupra Mea“. Deoarece toate câte au fost* scrise mai înainte au fost scrise^e spre învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin^f încurajarea Scripturilor,</p> <p>4 să avem speranță. Iar Dumnezeul* răbdării și al mângâierii să vă dea aceeași gândire unii față de alții, potrivit lui Hristos Isus,</p> <p>5 pentru ca, într-un gând*, cu o gură, să-L gloriificați pe Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.</p> <p>6 Așadar, primiți-vă* unii pe alții cum** v-a primit și pe voi^g Hristos, spre gloria lui Dumnezeu.</p> <p>7 Pentru că^h eu spun că Isus Hristosⁱ* a devenit un slujitor al circumviziei pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să** întărească promisiunile părinților; și ca națiunile să-L glorifice pe Dumnezeu</p>	<p>10 psalmi Numelui Tău“. Și spune din nou: „Veseliți-vă*, națiuni, cu</p> <p>11 poporul Său!“ Și din nou: „Lăudați* pe Domnul, toate națiunile, și să-L laude toate popoarele!“</p> <p>12 Și din nou Isaia spune: „Va* fi Rădăcina lui Iese și Cel care Se ridică să conducă națiunile: în El</p> <p>13 vor spera națiunile“. Și Dumnezeul speranței să vă umple cu toată bucuria* și pacea, în credință^j, ca să prisiți în speranță, în puterea Duhului Sfânt.</p> <p>14 Dar sunt* convins, frații mei, și eu însumi cu privire la voi, că și voi sunteți plini** de bunătate, umpluți cu toată cunoștința, capabili să vă și îndemnați unii pe</p> <p>15 alții. Dar, în parte, v-am scris mai cu îndrăzneală, fraților^f, ca să vă aduc aminte, datorită harului* care mi-a fost dat de Dumnezeu,</p> <p>16 ca să* fiu slujitor al lui Hristos Isus^k pentru națiuni, împlinind preoția în Evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca jertfa** națiunilor să fie bine primită, fiind sfințită prin Duhul^l Sfânt. Am deci cu ce mă lauda în* Hristos Isus, în cele privitoare la Dumnezeu.</p> <p>18 Pentru că nu voi îndrăzni să vorbesc despre ceva ce* n-a lucrat Hristos prin mine, spre** ascultarea națiunilor, prin cuvânt și</p> <p>19 faptă, în* puterea semnelor și a minunilor, în puterea Duhului lui Dumnezeu^m; astfel că de la Ierusalim și în jur, până în Iliria, am predicat din plin Evanghelia lui</p> <p>20 Hristos; și astfel am căutat să vestesc Evanghelia nu unde era cunoscutⁿ Hristos, ca* să nu zidesc pe temelii altele, ci, după cum este scris: „Acea căroră* nu</p>	<p>9 *Cap. 9.23. **Ps. 18.49. Ioan 10.16.</p> <p>10 *Deut. 32.43</p> <p>11 *Ps. 117.1.</p> <p>12 *Is. 11.1,10. Apoc. 5.5; 22.16.</p> <p>13 *Cap. 12.12; 14.17.</p> <p>Apostolia lui Pavel</p> <p>14 *2 Pet. 1.12. 1 Ioan 2.21. **1 Cor. 8.1; 8.7,10.</p> <p>15 *Cap. 1.5; 12.3. Gal. 1.15. Ef. 3.7,8.</p> <p>16 *Cap. 11.13. Gal. 2.7-9. 1 Tim. 2.7. 2 Tim. 1.11. **Is. 66.20. Filip. 2.17.</p> <p>17 *Ev. 5.1.</p> <p>18 *Fap. 21.19. Gal. 2.8. **Cap. 1.5; 16.26.</p> <p>19 *Fap. 19.11. 2 Cor. 12.12.</p> <p>20 *2Cor.10.13; 10.15,16.</p> <p>21 *Is. 52.15.</p>
---	--	--	--

^a Lit. „în“ ^b Lit. „face deosebire“ ^c Unele ms. pun aici versetele 25-27 din cap. 16; alte ms. le pun în amândouă locurile ^d Unele ms. ad. „Pentru că“ ^e Unele ms. ad. „mai înainte“ ^f Unele ms. omit ^g Unele ms. „cum ne-a primit și pe noi“ ^h Unele ms. „Dar“ ⁱ Unele ms. omit „Isus“; alte ms. „Hristos Isus“ ^j Lit. „în a crede“ ^k Unele ms. „al lui Isus Hristos“ ^l Lit. nearticulat ^m Unele ms. „în puterea Duhului Sfânt“ ⁿ Lit. „numit“

<p>22 *Cap. 1.13. 1 Tes.2.17,18</p>	<p>22 li s-a spus despre El vor vedea și cei care n-au auzit vor înțelege^c. De aceea am* și fost dese-</p>	<p>un ajutor multora și mie însumi. 3 Salutați pe Prisca^{g*} și pe Acuila, împreună-lucrătorii mei în Hristos</p>	<p>3 *Fap. 18.2; 18.18,26. 2 Tim. 4.19.</p>
<p>23 *Fap. 19.21. Cap. 1.11. Vers. 32.</p>	<p>23 ori împiedicat să vin la voi. Dar acum, nemaivând loc în aceste ținuturi și* având de mulți ani o</p>	<p>4 Isus (care, pentru viața mea, și-au pus^h capulⁱ; căroră le mulțumesc nu numai eu, ci și toate adunările</p>	
<p>24 *Fap. 15.3.</p>	<p>24 mare dorință să vin la voi, când ar fi să merg în Spania, voi veni la voi^a; pentru că sper să vă văd în trecere și* să mă conduceți într-acolo, după ce mai întâi mă</p>	<p>5 națiunilor), precum și adunarea* din casa lor. Salutați pe Epenet, preaiubitul meu, care este cel dintâi rod** al Asiei^j pentru Hristos.</p>	<p>5 *1 Cor.16.19 Col. 4.15. Filim. 2. **1Cor.16.15</p>
<p>25 *Fap. 19.21; 20.22; 24.17.</p>	<p>25 voi bucura puțin de voi; dar acum mă duc* la Ierusalim, slujind 26 sfinților; pentru că Macedonia și Ahaia au* binevoit să facă o contribuție^b pentru cei săraci dintre sfinții care <i>sunt</i> în Ierusalim.</p>	<p>6 Salutați pe Maria, care s-a ostenit 7 mult pentru voi^k. Salutați pe Andronic și pe Iunia, rudele mele și împreună-întemnițați cu mine, care sunt vestiți între apostoli, care au* și fost în Hristos mai înainte de</p>	<p>7 *Gal. 1.22.</p>
<p>26 *1 Cor. 16.1; 16.2. 2 Cor. 8.1.</p>	<p>27 Pentru că au binevoit și le sunt datoare; pentru că, dacă* națiunile au avut parte de cele spirituale ale lor, sunt** și ele datoare să le slujească în cele pământești^c.</p>	<p>8 mine. Salutați pe Ampliat, preaiubitul meu în Domnul. Salutați pe Urban, împreună-lucrătorul nostru în Hristos, și pe Stache, preaiubitul meu. Salutați pe Apele, cel încercat^l în Hristos. Salutați pe cei dintre</p>	
<p>27 *2 Cor. 9.2; 9.12. Cap. 11.17. **1 Cor. 9.14 Gal. 6.6.</p>	<p>28 Deci, după ce voi sfârși aceasta și după ce le voi pecetlui^d acest rod*, voi porni spre Spania, <i>tre-când</i> pe la voi. Și știu* că, venind la voi, voi veni în plinătatea</p>	<p>9 bitul meu în Domnul. Salutați pe Ierodion, ruda mea. Salutați pe cei ai lui Narcis, care sunt în Domnul.</p>	
<p>28 *Filip. 4.17.</p>	<p>30 binecuvântării^e lui Hristos. Dar vă îndemn, fraților, prin Domnul nostru Isus Hristos și prin* dragostea Duhului, să** luptați împreună cu mine în rugăciunile <i>voastre</i> pentru mine către Dumnezeu, ca* să</p>	<p>10 Salutați pe Trifena și pe Trifosa, care se ostenesc în Domnul. Salutați pe Persida, preaiubita, care s-a 13 ostenit mult în Domnul. Salutați pe Ruf, cel ales* în Domnul, și</p>	<p>13 *2 Ioan 1.</p>
<p>29 *Cap. 1.11.</p>	<p>31 fiu scăpat de cei din Iudeea care nu cred^f și ca slujba** mea, care este pentru Ierusalim, să fie bine primită de sfinți; ca să vin la voi cu bucurie, prin voia* lui Dumnezeu, și să** mă învierez</p>	<p>14 pe mama lui și a mea. Salutați pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermes, pe Patroba, pe Herma și pe frații <i>care sunt</i> împreună cu ei. Salutați pe Filolog și pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui și pe Olimpa și pe toți sfinții <i>care sunt</i> împreună cu ei.</p>	
<p>30 *Filip. 2.1. **2 Cor. 1.11 Col. 4.12.</p>	<p>32 *Cap. 1.10. Fap. 18.21. 1 Cor. 4.19. Iac. 4.15. **1Cor.16.18 2 Cor. 7.13. 2 Tim. 1.16. Filim. 7.20.</p>	<p>33 împreună cu voi. Și Dumnezeul* păcii <i>fie</i> cu voi toți! Amin.</p>	
<p>31 *2 Tes. 3.2. **2 Cor. 8.4.</p>	<p>32 *Fap. 18.21. 1 Cor. 4.19. Iac. 4.15. **1Cor.16.18 2 Cor. 7.13. 2 Tim. 1.16. Filim. 7.20.</p>	<p>16 Și vă recomand pe Fivi, sora noastră, care este slujitoare a 2 adunării din Chencrea*, ca s-o* primiți în Domnul, într-un mod vrednic de sfinți, și s-o ajutați în orice lucru <i>în care</i> ar avea nevoie de voi; pentru că și ea a fost</p>	
<p>32 *Cap. 16.20. 1 Cor. 14.33. 2 Cor. 13.11. Filip. 4.9. 1 Tes. 5.23. 2 Tes. 3.16. Ev. 13.20.</p>	<p>33 *Fap. 18.21. 1 Cor. 4.19. Iac. 4.15. **1Cor.16.18 2 Cor. 7.13. 2 Tim. 1.16. Filim. 7.20.</p>	<p>17 Dar vă îndemn, fraților, să luați seamaⁿ la cei care* fac dezbinări și prilejuri de poticnire împotriva învățurii pe care ați primit-o; și</p>	
<p>33 *Cap. 16.20. 1 Cor. 14.33. 2 Cor. 13.11. Filip. 4.9. 1 Tes. 5.23. 2 Tes. 3.16. Ev. 13.20.</p>	<p>16 *Fap. 18.21. 1 Cor. 4.19. Iac. 4.15. **1Cor.16.18 2 Cor. 7.13. 2 Tim. 1.16. Filim. 7.20.</p>	<p>18 depărtați-vă** de ei. Pentru că unii ca aceștia nu slujesc^o Domnului nostru^p Hristos, ci pântecelui* lor; și, prin** cuvinte dulci și vorbiri</p>	<p>16 *1Cor. 16.20 2 Cor. 13.12. 1 Tes. 5.26. 1 Pet. 5.14. 17 *Fap. 15.1; 15.5,24. 1 Tim. 6.3. **1 Cor. 5.9; 5.11. 2 Tes. 3.6,14 2 Tim. 3.5. Tit 3.10. 2 Ioan 10. 18 *Filip. 3.19. 1 Tim. 6.5. **Col. 2.4. 2 Tim. 3.6. Tit 1.10. 2 Pet. 2.3.</p>

Saluturi pentru sfinți

1 *Fap. 18.18.
2 *Filip. 2.29.
3 Ioan 5,6.

^a Unele ms. omit. „voi veni la voi“ ^b De ajutoare ^c Lit. „carnale“ ^d Le voi încredința ^e Unele ms. ad. „Evangheliei“ ^f Lit. „nu ascultă“ ^g Unele ms. „Priscila“ ^h Sau „riscat“ ⁱ Lit. „gâtul“ ^j Unele ms. „Ahaiei“ ^k Unele ms. „noi“ ^l Sau „aprobat“ ^m Unele ms. omit ⁿ Sau „să aveți ochiul“ ^o Slujire de rob ^p Unele ms. ad. „Isus“

<p>19 *Cap. 1.8. **Mt. 10.16. 1 Cor. 14.20.</p> <p>20 *Cap. 15.33. **Gen. 3.15. †1 Cor. 16.23 2 Cor. 13.14. Filip. 4.23. 1 Tes. 5.28. 2 Tes. 3.18. Apoc. 22.21.</p> <p>Încheiere și adorare</p> <p>21 *Fap. 16.1. Filip. 2.19. Col. 1.1. 1 Tes. 3.2. 1 Tim. 1.2. Ev. 13.23. **Fap. 13.1. †Fap. 17.5. ††Fap. 20.4. 23 *1 Cor. 1.14.</p>	<p>frumoase, amăgesc inimile celor 19 fără răutate. Pentru că <i>vestea</i> <i>despre</i> ascultarea* voastră a ajuns la toți. Mă bucur deci de voi, dar doresc să fiți înțelepți** față de bine și simpli în ce privește răul. 20 Iar Dumnezeu* păcii va** zdrobi în curând pe Satan sub picioarele voastre. Harul† Domnului nostru Isus Hristos <i>fie</i> cu voi. Amin^a.</p> <p>21 Vă salută Timotei*, cel împre- ună-lucrător cu mine, și Luciu**, și Iason†, și Sosipater††, rudele mele.</p> <p>22 Vă salut în Domnul eu, Terțiu, care am scris epistola <i>aceasta</i>.</p> <p>23 Vă salută Gaiu*, gazda mea și a</p>	<p>întregii adunări. Vă salută Erast**, administratorul cetății, și fratele 24 Quart. Harul Domnului nostru Isus Hristos <i>fie</i> cu voi toți. Amin.^b</p> <p>25 Iar Aceluia* care poate să vă întărească, după** Evanghelia mea și predicarea lui Isus Hristos, potrivit cu† descoperirea tainei ținute†† ascunsă timp de veacuri, 26 dar* arătată acum și prin scrieri profetice, potrivit poruncii eter- nului Dumnezeu, făcută cunoscut tuturor națiunilor, spre ascul- 27 tarea** credinței – singurului* Dumnezeu înțelept, Lui fie glorie, prin Isus Hristos, pentru tot- deauna! Amin.</p>	<p>23 **Fap. 19.22 2 Tim. 4.20.</p> <p>25 *Ef. 3.20. 1 Tes. 3.13. 2 Tes. 2.17; 3.3. Iuda 24. **Cap.2.16. †Ef. 1.9; 3.3-5. Col. 1.27. ††1 Cor. 2.7. Ef. 3.5.9. Col. 1.26. 26 *2 Tim. 1.10 Tit 1.2,3. 1 Pet. 1.20. **Fap. 6.7. Cap. 1.5; 15.18. 27 *1 Tim.1.17; 6.16. Iuda 25.</p>
---	---	--	--

^a Unele ms. omit „Amin“; alte ms. omit „Harul Domnului nostru Isus Hristos
fie cu voi. Amin“ ^b Unele ms. omit versetul 24; alte ms. omit versetele 25-27
– vezi adn. de la 14.23.